

กำหนดการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ ครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒
และการประชุมกลุ่มย่อยระดับจังหวัด

รูปแบบการประชุมออนไลน์ ด้วยระบบ Zoom Webinar

กลุ่มที่ ๑ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

(จังหวัดกาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม ร้อยเอ็ด)

การวางแผนนโยบายระดับภาค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

วันจันทร์ที่ ๑๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๖.๐๐ น.

เวลา ๐๘.๓๐ - ๐๙.๐๐ น.

ลงทะเบียน

เวลา ๐๙.๐๐ - ๐๙.๑๕ น.

พิธีเปิดการประชุมเชิงปฏิบัติการ ครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒
และการประชุมกลุ่มย่อยระดับกลุ่มจังหวัด

เวลา ๐๙.๑๕ - ๑๑.๑๕ น.

การประชุมเชิงปฏิบัติการครั้งที่ ๑ เรื่อง “แนวโน้มและทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ”

- เสวนาในประเด็น “สถานการณ์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือภายใต้บริบทประเทศและกระแสโลก”
 - คุณสรเดช ทวีแสงสกุลไทย (กรรมการผู้จัดการใหญ่ และประธานเจ้าหน้าที่บริหาร บริษัท ช ทวี จำกัด (มหาชน))
 - คุณชาญณรงค์ บุริสตระกูล (ประธานหอการค้า จังหวัดขอนแก่น)
 - คุณมนตรี ติมานพ (ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)
- นำเสนอข้อมูลในหัวข้อ “แนวโน้มและทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ”
โดย : รศ.ดร.วี ชาญเชษฐ และ ผศ.ดร.นรชิต จิรสังธรรม
- ๑) การวางแผนนโยบายระดับภาค ตาม พรบ.การผังเมือง พ.ศ. ๒๕๖๒
- ๒) สถานการณ์และการเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลต่อการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- ๓) ศักยภาพ ปัญหา โอกาส และทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

กรมโยธาธิการและผังเมือง
กระทรวงมหาดไทย

NORTHEASTERN
THAILAND REGIONAL PLAN

เอกสารประกอบ การประชุมเชิงปฏิบัติการ ครั้งที่ 1 และการประชุมกลุ่มย่อยระดับกลุ่มจังหวัด

การวางแผนนโยบายระดับภาค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

บริษัท พีเอสเค คอนซัลแทนส์

ความสำคัญของพื้นที่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

- เป็นพื้นที่ที่มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ของประเทศตามแนว
แผนการพัฒนาเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก (EWEC ; East-West Economic Corridor)
เชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาค
- มีพื้นที่ และจำนวนประชากร มากที่สุด เป็นภูมิภาคที่มีขนาดใหญ่
มีพื้นที่มากที่สุดเมื่อเทียบกับภูมิภาคอื่นๆ ในประเทศ และยังที่จำนวนประชากร
มากที่สุดอีกด้วย
- มีความได้เปรียบเชิงที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ สามารถพัฒนาเศรษฐกิจของภาค
เชื่อมโยงกับภูมิภาคและเมืองต่างๆ ทั้งในประเทศ และกับประเทศเพื่อนบ้าน มีพรมแดนติดต่อ
ถึง 2 ประเทศ ได้แก่ สลาว และ กับพม่า ซึ่งสามารถเชื่อมต่อไปยังเวียดนามและจีนตอนใต้
- มีต้นทุนด้านทรัพยากรน้อย แต่ มีต้นทุนด้านความคิดสร้างสรรค์มาก
ส่งผลทำให้ความหลากหลายที่มากจากความขาดแคลนของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
จะกลายเป็นแรงผลักดันให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งถือเป็นสินทรัพย์สำคัญที่มีมูลค่า
และมีความสำคัญต่อการพัฒนาในอนาคต

๑) ผังนโยบายระดับภาค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เป็นผังนโยบายการใช้ประโยชน์พื้นที่ตามพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ.2562 ที่สอดคล้องกับ
แนวนโยบายแห่งรัฐ ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนและขั้นตอนการ
ดำเนินการปฏิรูปประเทศ สภาพเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
โดยคำนึงถึงความสามารถในการรองรับการเปลี่ยนแปลงหรือการพัฒนาของพื้นที่ และมีความสอดคล้อง
เชื่อมโยงกับนโยบายระดับประเทศ

พื้นที่โครงการ

ครอบคลุมพื้นที่ 20 จังหวัด
ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนบน 1

เลย หนองบัวลำภู หนองคาย
อุดรธานี บึงกาฬ

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนบน 2

สกลนคร นครพนม
มุกดาหาร

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนกลาง

ขอนแก่น มหาสารคาม
กาฬสินธุ์ ยโสธร

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 1

ชัยภูมิ นครราชสีมา
บุรีรัมย์ สุรินทร์

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 2

ศรีสะเกษ อุบลราชธานี
ร้อยเอ็ด อำนาจเจริญ

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- มีกรอบนโยบายการใช้พื้นที่ระดับภาค กลุ่มจังหวัด และจังหวัด ที่เป็นรูปธรรมสอดคล้องกับนโยบายแห่งรัฐ
- หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้ในการกำหนดนโยบายและแผนงานโครงการพัฒนาต่างๆ ภายใต้ตาม
หน้าที่และอำนาจของตนเองอย่างสอดคล้องกับผังนโยบายระดับภาค
- ภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ทั้งรัฐ เอกชน องค์กรอิสระ และภาคประชาชน สามารถพัฒนาพื้นที่ของตนเองได้อย่าง
สอดคล้องกับผังนโยบายระดับภาค ส่งผลให้เกิดการสร้างที่จะนำไปสู่การเชื่อมโยงโอกาสจากการพัฒนา
ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

“การวางผังเมืองทุกระดับ ต้องมีความสอดคล้องเชื่อมโยงกัน โดยมีพระราชบัญญัติ
การวางผังเมือง พ.ศ.2562 เป็นกรอบในการขับเคลื่อนให้มีประสิทธิภาพ”

- ได้แบ่งระบบการวางผังเมืองของประเทศไทย แบ่งเป็น 2 กลุ่ม 5 ประเภท

1

ผังนโยบายการใช้ประโยชน์พื้นที่

กำหนดกรอบนโยบายและยุทธศาสตร์ของการพัฒนาประเทศในด้านการใช้พื้นที่ เพื่อให้หน่วยงานของรัฐดำเนินงาน

ผังนโยบายระดับประเทศ

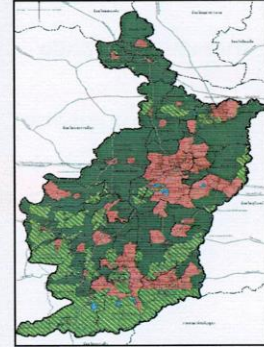
กรอบนโยบายการพัฒนาพื้นที่ประเทศ

ผังนโยบายระดับภาค

แผนผังนโยบายการพัฒนาพื้นที่ภาค

ผังนโยบายระดับจังหวัด

แผนผังยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่จังหวัด เป็น
แนวทาง/มาตรการพัฒนาพื้นที่ระดับจังหวัด

2

ผังนโยบายการใช้ประโยชน์ที่ดิน

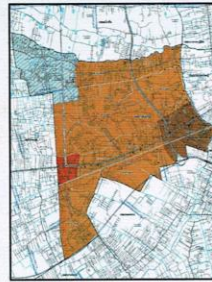
กำหนดกรอบแนวทางและแผนดำเนินงานใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่หนึ่งพื้นที่ใด
เพื่อการพัฒนาเมืองและการดำรงรักษา

ผังเมืองรวม

แผนผัง มาตรการ ข้อกำหนด
ผังเมืองรวมจังหวัด และผังเมืองรวมเมือง/ชุมชน

เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาเมืองและชนบท
และดำรงรักษาเมืองด้านการใช้ประโยชน์ที่ดิน ที่โล่ง
โครงการระบบคมนาคมและขนส่ง สาธารณูปโภค
สาธารณูปการ และบริการสาธารณะ ฯลฯ

ผังเมืองเฉพาะ

แผนผังและโครงการดำเนินการ

เพื่อพัฒนาหรือดำรงรักษาริเวณเฉพาะแห่งหรือ
กิจการที่เกี่ยวข้องในเมือง หรือบริเวณที่เกี่ยวข้อง
หรือชนบท เพื่อประโยชน์ในการสร้างเมืองใหม่
การพัฒนาเมือง การอนุรักษ์ หรือการฟื้นฟูเมือง

คณะกรรมการให้ความเห็นชอบผัง มี 3 ระดับ

คณะกรรมการนโยบาย

การผังเมืองแห่งชาติ

ประธาน : นายกรัฐมนตรี

เห็นชอบผังนโยบายระดับประเทศ

และนโยบายผังระดับชาติ

คณะกรรมการผังเมือง

ประธาน : ปลัดกระทรวงมหาดไทย

เห็นชอบผังนโยบายระดับจังหวัดผังเมืองรวม

(ที่กรมโยธาธิการและผังเมืองจัดทำ)

และผังเมืองเฉพาะ

คณะกรรมการผังเมืองจังหวัด

ประธาน : ปลัดกระทรวงมหาดไทย (กทณ.)

ประธาน : ผู้ว่าราชการจังหวัด (จังหวัดอื่น)

เห็นชอบผังเมืองรวม

ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำ

ขั้นตอนการวางแผนนโยบายระดับภาค

กระบวนการวางแผน

1. การวิเคราะห์สถานการณ์ และทิศทางการพัฒนาโยบายระดับภาค
2. การจัดทำวิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย ร่างผังแนวคิด
3. การจัดทำกรอบนโยบายการใช้พื้นที่ภาค
4. **ผังนโยบายการพัฒนา rays**
 1. แผนผังแสดงการใช้ประโยชน์ที่ดิน
 2. แผนผังแสดงการตั้งถิ่นฐานและระบบชุมชน
 3. แผนผังแสดงระบบการคมนาคมและการขนส่ง
 4. แผนผังแสดงระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และบริการสาธารณะตามโครงสร้างพื้นฐาน
 5. แผนผังแสดงเขตพัฒนาการท่องเที่ยว
 6. แผนผังเพื่อการพัฒนาเมืองและชนบท
 7. แผนผังพื้นที่พัฒนาพิเศษ
 8. แผนผังแสดงแหล่งศิลปวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ท้องถิ่น
 9. แผนผังแสดงแหล่งทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศ
 10. แผนผังแสดงผังน้ำ
 11. แผนผังแสดงการเชื่อมโยงประเทศในภูมิภาค
 12. แผนผังอื่น ๆ ตามความจำเป็น
5. การร่างผังนโยบายระดับภาค
6. เสนอคณะกรรมาธิการนโยบายการผังเมืองแห่งชาติ
7. ประกาศผังนโยบายระดับภาคในราชกิจจานุเบกษา

การมีส่วนร่วม

การประชุมเชิงปฏิบัติการ (Work Shop) และการประชุมกลุ่มย่อย (Focus group) เพื่อระดมความคิดเห็น

ครั้งที่ 1 ปัญหา ความต้องการ และทิศทางการพัฒนาภาค

ครั้งที่ 2 วิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ ยุทธศาสตร์ และเป้าหมายการใช้พื้นที่ภาค

ครั้งที่ 3 จัดทำร่างผังนโยบายระดับภาค

กลุ่มเป้าหมาย

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทางภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคประชาสังคม ภาคประชาชน และภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

การประชุมกลุ่มย่อยเฉพาะด้าน (Focus Group)

ด้านเศรษฐกิจ ด้านการพัฒนาเมืองและชนบท ด้านการใช้ประโยชน์ที่ดิน และด้านการคมนาคมขนส่ง และโครงสร้างพื้นฐาน และประชุมร่วมกับหน่วยงานในประเด็นการพัฒนาพื้นที่

ประชุมสัมมนาเชิงวิชาการ

พื้นที่เป้าหมาย

ภาค / กลุ่มจังหวัด

- ภาคกรุงเทพฯและปริมณฑล
- ภาคกลาง
- ภาคตะวันออก
- ภาคเหนือ
- **ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ**
- ภาคใต้

**การวางแผน
นโยบายระดับภาค
ภาคตะวันออก
เชียงใหม่**

มีการประชาสัมพันธ์ข้อมูล

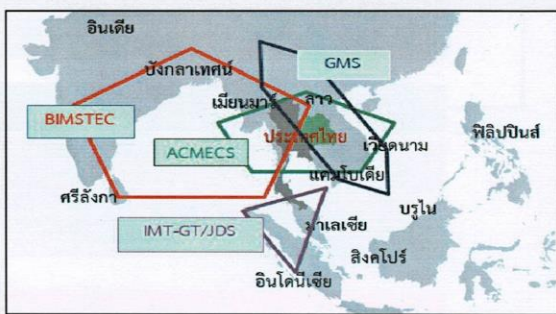
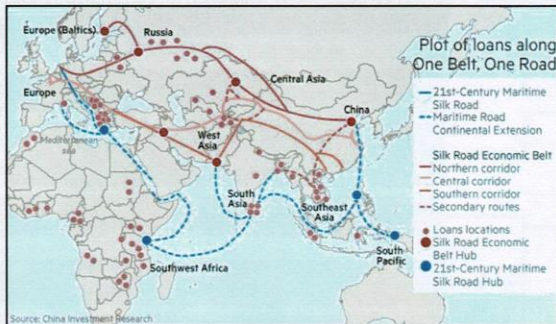
รับฟังความคิดเห็นผ่านทาง แผ่นพับ Website

QRCode หนังสือพิมพ์

นโยบายและกรอบความร่วมมือระดับต่างๆที่เกี่ยวข้องกับประเทศไทยและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

กรอบความร่วมมือระหว่างประเทศ

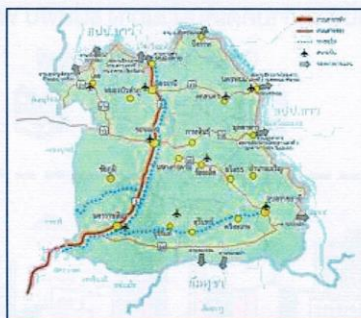
ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12

แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พ.ศ. 2560-2565 (ฉบับทบทวน)

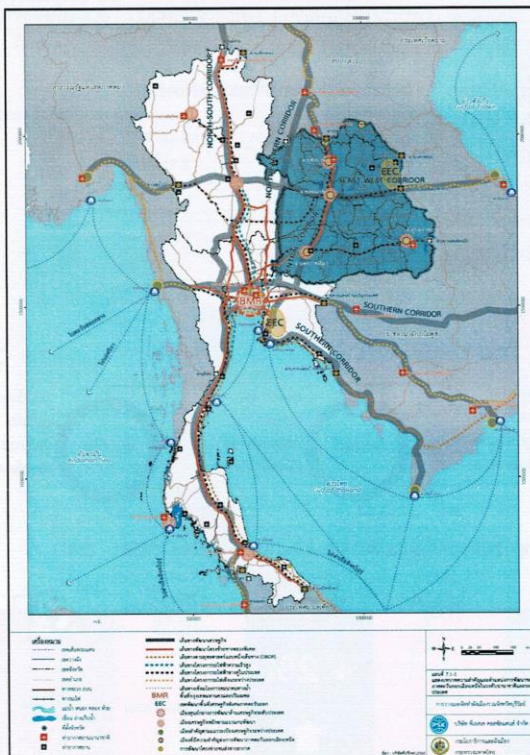
ประเทศไทย 4.0

โครงการรถไฟความเร็วสูง

**โครงการรถไฟฟ้าทางคู่
และมอเตอร์เวย์**

**โครงการเกษตรธุรกิจพิเศษ
ภาคตะวันออกเจียงเหนือ (NEEC)**

ระดับภาค – ระดับภูมิภาค

- ศูนย์กลางการค้าและการบริการของภูมิภาค GMS
- ระเบียงเศรษฐกิจ ตะวันออก-ตะวันตก (EWEC)
- ระเบียงเศรษฐกิจ NEEC
- พื้นที่แห่งเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy)
- ศูนย์กลางกระจายการท่องเที่ยวสู่ภูมิภาค GMS

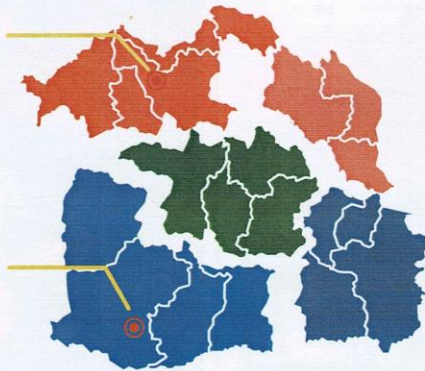
ระดับภาค – ระดับประเทศ

- พื้นที่เกษตรมูลค่าสูง และเกษตรสร้างสรรค์
- ศูนย์กลางเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (BCG Economy)
- ภูมิภาที่ยั่งยืนมุ่งสู่การเป็นภูมิภาค Carbon Neutral

บริบทการพัฒนาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จังหวัดหนองคาย
มีขนาดพื้นที่น้อยที่สุด
3,027 ตารางกิโลเมตร

จังหวัดนครราชสีมา
มีขนาดพื้นที่มากที่สุด
20,494 ตารางกิโลเมตร

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีพื้นที่รวม

168,854 ตารางกิโลเมตร

[ประมาณ 105 ล้านไร่]

ร้อยละ 33.17 ของประเทศไทย

จำนวนประชากร

คิดเป็นสัดส่วน **1** ใน **3** ของพื้นที่ประเทศ

หรือ **22.2** ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 32%

ด้านกายภาพ ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

พื้นที่ป่าไม้รวม **15,750,099** ไร่ คิดเป็น **15.37%**

มีแนวโน้มลดลง

เพราะการถางเกษตรและขยายชุมชน

ป่าสงวนแห่งชาติ
(350 แห่ง)

อุทยานแห่งชาติ
(24 แห่ง)

วนอุทยาน
(25 แห่ง)

เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า
(12 แห่ง)

เขตห้ามล่าสัตว์ป่า
(14 แห่ง)

สวนพฤกษศาสตร์
(4 แห่ง)

พื้นที่ลุ่มน้ำหลัก
4 ลุ่มน้ำ ได้แก่

- ลุ่มน้ำโขง
- ลุ่มน้ำชี
- ลุ่มน้ำมูล
- ลุ่มน้ำป่าสัก

พื้นที่ลุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับนานาชาติ

- 1.หนองหาร
- 2.หนองหานกุมภวาปี
- 3.บึงละหาน
- 4.เขตห้ามล่าสัตว์ป่าบึงโจฬ
- 5.เขตห้ามล่าสัตว์ป่าอ่างเก็บน้ำห้วยจรเข้มาก
- 6.เขตห้ามล่าสัตว์ป่าอ่างเก็บน้ำห้วยตลาด
- 7.เขตห้ามล่าสัตว์ป่าอ่างเก็บน้ำสนามบิน
- 8.แม่น้ำโขง
- 9.แม่น้ำสงคราม
- 10.ลำปายบาศ
- 11.ลำโดมใหญ่และลำโดมเดิม
- 12.กุดกิง

ด้านการใช้ประโยชน์ที่ดิน

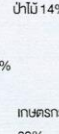
ป่าไม้ 17%

แหล่งน้ำ 4%

ชุมชนและสิ่งปลูกสร้าง 6%

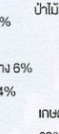
เบ็ดเตล็ด 4%

แหล่งน้ำ 5%

ชุมชนและสิ่งปลูกสร้าง 6%

เบ็ดเตล็ด 4%

แหล่งน้ำ 6%

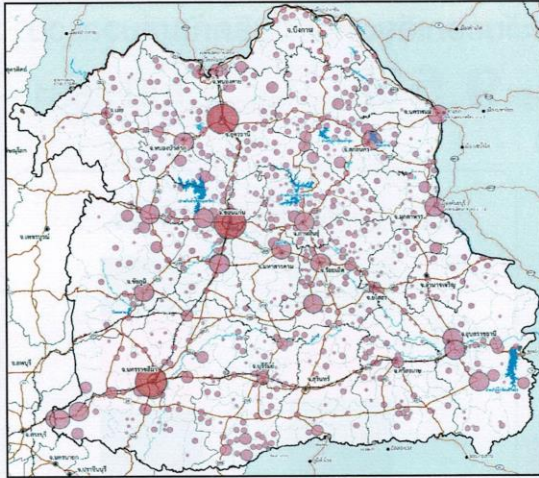
ชุมชนและสิ่งปลูกสร้าง 10%

เบ็ดเตล็ด 4%

อัตราการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดิน ในช่วง 20 ปี (พ.ศ.2561 - 2581)

ด้านการพัฒนาเมืองและชุมชน

5 เทศบาลนคร	101 เทศบาลเมือง	736 เทศบาลตำบล	2,126 อบต.
----------------	--------------------	-------------------	---------------

เมืองลำดับที่ 1 3 แห่ง

บทบาทความสำคัญระดับประเทศและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1.จังหวัดอุดรธานี 2.จังหวัดขอนแก่น 3.จังหวัดนครราชสีมา

เมืองลำดับที่ 2 6 แห่ง

บทบาทความสำคัญระดับภาคและอนุภาครวมจังหวัด

1.จังหวัดอุบลราชธานี 2.จังหวัดสุรินทร์ 3.จังหวัดมหาสารคาม
4.จังหวัดสกลนคร 5.จังหวัดศรีสะเกษ 6.จังหวัดร้อยเอ็ด

เมืองลำดับที่ 3 35 แห่ง

บทบาทความสำคัญระดับจังหวัด

เมืองลำดับที่ 4 843 แห่ง

บทบาทความสำคัญระดับกลุ่มอำเภอ หรือพื้นที่บทบาทเฉพาะด้าน

เมืองหลักที่มีบทบาทความสำคัญระดับภาค

พ.ศ.2561 (3 แห่ง)

เมืองนครราชสีมา เมืองขอนแก่น เมืองอุดรธานี

พ.ศ.2580 (เพิ่มขึ้น 3 แห่ง)

เมืองอุบลราชธานี เมืองมุกดาหาร เมืองบุรีรัมย์

ด้านประชากร

ประชากรปี พ.ศ.2561

22 ล้านคน

ประชากรปี พ.ศ.2581

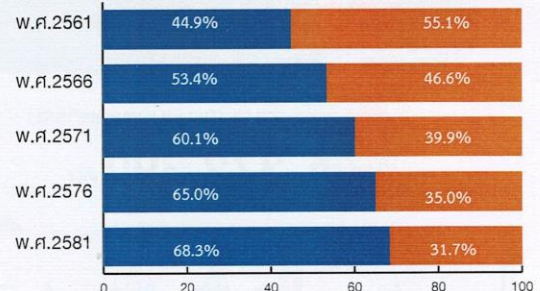
16.5 ล้านคน

สถานการณ์ด้านประชากร

1. จำนวนประชากรโดยรวมมีแนวโน้มลดลง
2. เข้าสู่ภาวะสังคมประชากรวัยแรงงานในอนาคต
3. ก้าวสู่ความเป็น "สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์" (Complete Aged Society)" แล้ว โดยเฉพาะจังหวัดชัยภูมิ สุรินทร์ ยโสธร ร้อยเอ็ด บุรีรัมย์ ศรีสะเกษ มหาสารคาม และจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่มีสัดส่วนของจำนวนผู้สูงอายุสูงเกินกว่าร้อยละ 20 ของประชากรทั้งหมด

สัดส่วนประชากรเมืองและชนบท

ด้านการเศรษฐกิจ

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีผลิตภัณฑ์มวลรวม
1.56 ล้านบาท หรือ **9.5%** ของทั้งประเทศ ในปี 2561
 (เป็นอันดับ 3 ของประเทศ)

มากที่สุด
 นครราชสีมา

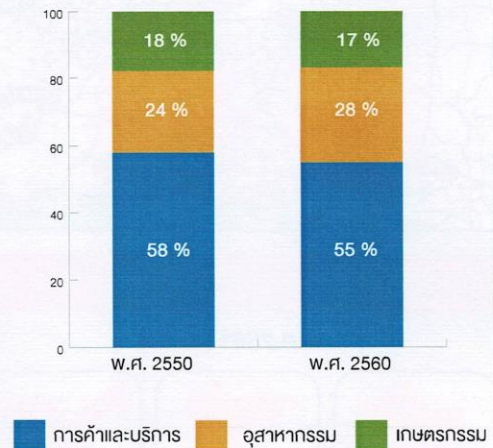
»

น้อยที่สุด
 อำนาจเจริญ

แนวโน้มการเติบโตเฉลี่ยจนถึงปี 2581

สัดส่วนมูลค่าตามภาคเศรษฐกิจ

ด้านการอุตสาหกรรม

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีผลิตภัณฑ์มวลรวม
 ภาคอุตสาหกรรม **7%** เทียบกับทั้งประเทศ

จำนวนโรงงานอุตสาหกรรม

43,429 แห่ง

จำนวนเงินทุนอุตสาหกรรม

615,961 ล้านบาท

จำนวนคนงานอุตสาหกรรม

372,390 คน

มีคมอุตสาหกรรมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
 ทั้งหมด 4 แห่ง ได้แก่

จังหวัดนครราชสีมา 2 แห่ง

- เขตประกอบการอุตสาหกรรม นครอำเภอสองเนิน
- เขตอุตสาหกรรมสุรนารี อ.เมืองนครราชสีมา

อยู่ระหว่างการพัฒนาโครงการ

จังหวัดหนองคาย 1 แห่ง

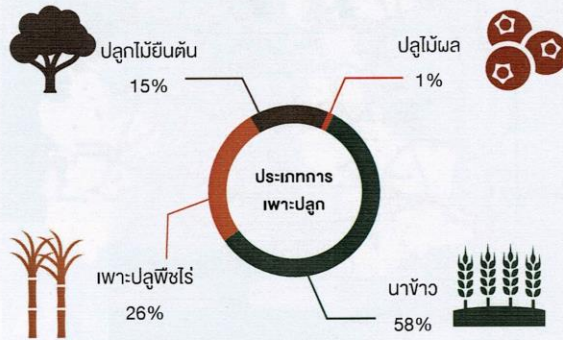
จังหวัดอุดรธานี 1 แห่ง

ด้านเกษตรกรรม

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีพื้นที่เกษตรกรรม ในปี 2560

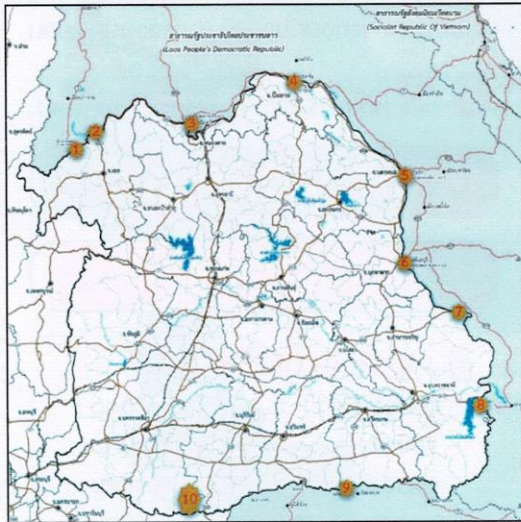
74 ล้านไร่ หรือ **70%** ของพื้นที่ภาค

ผลผลิตจากพืชเศรษฐกิจ

ข้าว : 11.0 ล้านตัน มันสำปะหลัง : 12.2 ล้านตัน อ้อย : 50.2 ล้านตัน ยางพารา : 1 ล้านตัน

ด้านการค้าชายแดน

มูลค่าการส่งออก

ปี พ.ศ. 2562 มีมูลค่า 15,981.7 ล้านบาท

มูลค่าการนำเข้า

ปี พ.ศ. 2562 มีมูลค่า 12,184.3 ล้านบาท

ด้านที่มีมูลค่าการส่งออก-นำเข้ามากที่สุด

คือ ด้านศุลกากรหนองคาย
มูลค่าการส่งออก ร้อยละ 88
มูลค่าการนำเข้า ร้อยละ 27 ของทั้งภาค

- **สินค้าส่งออกที่สำคัญ** คือ น้ำมันดีเซล เครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ ผลไม้สดแช่เย็นแช่แข็งและแห้ง เครื่องคอมพิวเตอร์อุปกรณ์และส่วนประกอบ
- **สินค้านำเข้าที่สำคัญ** คือ เชื้อเพลิงอื่นๆ ผักและของปรุงแต่งจากผัก เครื่องรับวิทยุโทรศัพท์ โทรเลข โทรศัพท์ เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์

ด้านคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์

ระบบขนส่งทางถนน

มีสัดส่วนการใช้ระบบขนส่งทางถนนร้อยละ 79.3
เส้นทางหลัก คือ ถนนมิตรภาพ เส้นทางยังขาดการเชื่อมต่อ
สมบูรณ์ และขาดระบบขนส่งสาธารณะที่ทั่วถึงและเท่าเทียม

ระบบขนส่งทางราง

มีสัดส่วนการใช้ระบบขนส่งทางรางร้อยละ 18.7 มีโครงการขยาย
เป็นรถไฟทางคู่ และความเร็วสูงในอนาคต

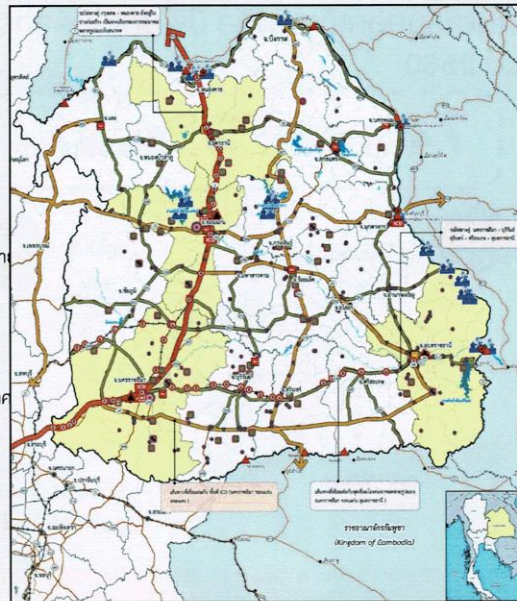
ระบบขนส่งทางอากาศ

การใช้ระบบขนส่งทางอากาศขยายตัวอย่างต่อเนื่อง มีท่าอากาศยาน
สิ้น 9 แห่ง เป็นท่าอากาศยานนานาชาติ
3 แห่ง และไม่มีเที่ยวบิน 1 แห่ง

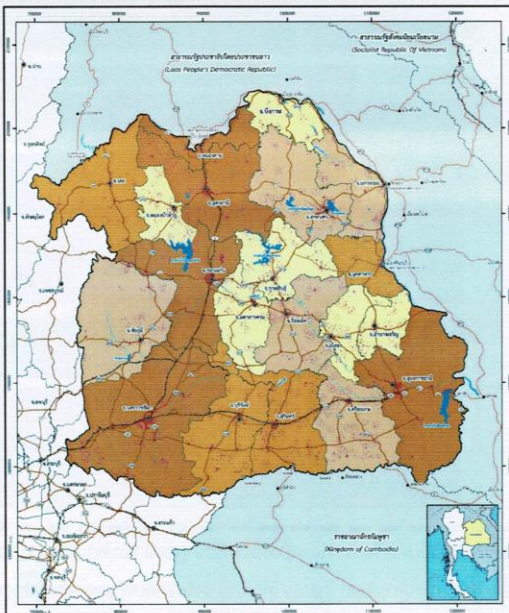

ระบบขนส่งทางน้ำ

มีสัดส่วนการใช้ระบบขนส่งทางน้ำ ร้อยละ 1.9 แม่น้ำ
โขงเป็นแม่น้ำสายหลักในการขนส่งสินค้า
และการเดินทางเชื่อมโยงไปยังสปป. ลาว

ด้านการท่องเที่ยว

รายได้จากการท่องเที่ยว

8.9 หมื่นล้านบาท

จำนวนผู้มาเยือน

40 ล้านคน

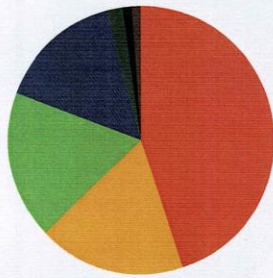
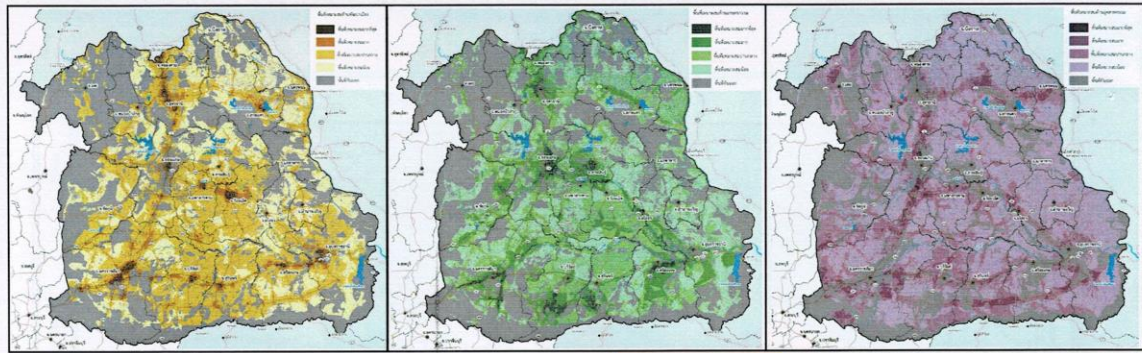
ชาวไทย **38.8** ล้านคน

ต่างชาติ **1.6** ล้านคน

4 เมืองท่องเที่ยวหลัก

นครราชสีมา	9.85 ล้านคน
ขอนแก่น	5.30 ล้านคน
อุดรธานี	3.72 ล้านคน
หนองคาย	2.70 ล้านคน

พื้นที่นอก
144,577,118.75
45%

**พื้นที่รองรับการ
พัฒนาเมือง**
56,041,675
18%

**พื้นที่รองรับการพัฒนา
อุตสาหกรรมและการผลิต**
58,007,968.75
18%

พื้นที่พัฒนาเมือง
2,215,425
1%

**พื้นที่รองรับการ
พัฒนาเกษตรกรรม**
48,690,850
15%

**พื้นที่พัฒนา
เกษตรกรรม**
7,597,475.00
2%

**พื้นที่พัฒนาอุตสาหกรรม
และการผลิต**
3,394,412.50
1%

**พื้นที่เหมาะสม
ต่อการพัฒนา
ระบบเมือง**

**พื้นที่เหมาะสม
ต่อการพัฒนา
เกษตรกรรม**

**พื้นที่เหมาะสม
ต่อการพัฒนา
อุตสาหกรรม**

จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดอุดรธานี และจังหวัดร้อยเอ็ด เป็นบริเวณ
ศูนย์กลางหลักด้านจังหวัดและอำเภอ เนื่องจากมีภาพภาพด้านการ
คมนาคมและขนส่ง ทางบก ทางราง และการบริการด้านสาธารณูปโภค
สาธารณูปการที่ครอบคลุม

จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดบุรีรัมย์ และจังหวัดขอนแก่น ส่วนใหญ่จะ
กระจายตัวอยู่บริเวณริมแม่น้ำ และพื้นที่เกษตรในแหล่งเพาะปลูก
เนื่องจากพื้นที่บริเวณที่ราบลุ่มน้ำมีลักษณะทางดินที่อุดม
สมบูรณ์ต่อการเกษตร และมีความเสี่ยงต่อปัญหาการขาดแคลนน้ำน้อย
ปริมาณน้ำจึงเพียงพอต่อการเกษตรกรรม

จังหวัดสงขลา จังหวัดปทุมธานี และจังหวัดขอนแก่น เป็นที่ตั้ง
ที่มีความพร้อมในเรื่องของระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ธรณ
ที่ระบบ โครงสร้างคมนาคมขนส่งที่สามารถรองรับการกระจายสินค้า
อุตสาหกรรมได้โดยสะดวก

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis)

จุดแข็ง (Strengths)

- ประชากรมากที่สุดในประเทศ
- ที่ราบพื้นที่มากที่สุด
- เหมาะสำหรับตั้งถิ่นฐาน
- ทรัพยากรแร่ธาตุมาก
- เขตพรมแดนกว้าง สามารถเชื่อมโยงไป
เวียดนาม และจีนได้
- มีโครงข่ายถนนเชื่อมต่อกับเมือง
และชนบทมากที่สุด
- เป็นแหล่งเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ
- ผลผลิตคุณภาพสูง (แม้จะมีผลผลิตต่ำ)
- รากฐานศิลปวัฒนธรรมแข็งแกร่ง
- ภัยพิบัติรุนแรงเกิดขึ้นน้อย

- ประชากรมีฐานะยากจนมากที่สุด
- แรงงานในการผลิตจำนวนมาก
- แต่มีผลิตภาพต่ำ
- ภาคเกษตรเป็นการผลิตแบบดั้งเดิม
- ผลิตภาพต่อไร่ต่ำ
- คุณภาพของดินต่ำ
- ทรัพยากรน้ำ ป่าไม้ น้อยอย่างจำกัด
- การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานมีข้อจำกัด
- สัดส่วนชนบทมากกว่าเมือง
- การผลิตภาคอุตสาหกรรมมีมูลค่าต่ำ
- แหล่งท่องเที่ยวอยู่ไกลจากชายแดนฝั่งติด
- ความเพียงพอของบริการทางการแพทย์
- และคุณภาพการศึกษา ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย
- ประเทศ

จุดอ่อน (Weaknesses)

โอกาส (Opportunities)

- ชนบทมีแนวโน้มของการเป็นเมือง
มากขึ้น ยุทธศาสตร์กลุ่มเมือง
- การค้าและการบริการเติบโตเชิงมูลค่า
มีบทบาทด้านเศรษฐกิจมากขึ้น
- นโยบายการส่งเสริมการลงทุนภาค
อุตสาหกรรม เกิดการกระตุ้นการลงทุน
อุตสาหกรรม
- การพัฒนาขนส่งระบบรางประเทศ
ทำให้ความเร็วสูง ประโยชน์ด้านการลงทุน
บริการ และการท่องเที่ยว
- สถาบันการศึกษาและโรงเรียนแพทย์
ชั้นนำ มุ่งสู่ความเป็นศูนย์กลาง
- การหันมาให้ความสำคัญกับศิลปวัฒนธรรมและ
ความคิดสร้างสรรค์เป็นโอกาสสำหรับสินค้า
เชิงสร้างสรรค์ที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจสูง
- การอพยพย้ายถิ่นฐานกลับภูมิลำเนา
ทำให้มีประชากรวัยแรงงานไหลกลับเข้าสู่
ภูมิภาคมากขึ้น พร้อมทักษะด้านการ
ผลิต และการบริการ
- การเปลี่ยนแปลงการผลิตพลังงานเข้าสู่
การใช้พลังงานทางเลือกสูงขึ้น สอดคล้อง
กับศักยภาพของพื้นที่ในการเป็นพื้นที่
ผลิตพลังงานทางเลือก

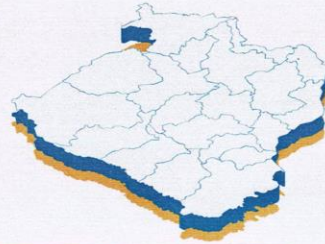
- การกีดกันทางการค้ารูปแบบใหม่ใน
ตลาดโลกมีความซับซ้อนรุนแรงมากขึ้น
- การขยายตัวของชุมชนเมืองเป็นแนวโน้ม
เพิ่มมากขึ้น เกิดการรุกล้ำพื้นที่
เกษตรกรรมและพื้นที่ธรรมชาติ
- นโยบายส่งเสริมการปลูกพืชเชิงเดี่ยว
เพิ่มขึ้น กดดันพื้นที่ปลูกข้าว
- ปัญหาการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิ
อากาศ ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
รุนแรงขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งภัยแล้ง และ
น้ำท่วม รวมถึงโรคระบาดต่างๆ ทั้งในคน
และปศุสัตว์
- ปัญหาหมอกควันของฝุ่นจากภาคเกษตร
อุตสาหกรรม และเมือง มีแนวโน้มรุนแรง
มากขึ้น ไม่สามารถจัดการเชิงกฎหมาย
บังคับได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- ปัญหาหมอกควันข้ามประเทศ ที่จำเป็นต้อง
อาศัยความร่วมมือระดับนานาชาติ
ในการแก้ไขปัญหา
- ปัญหาการครอบครองที่ดินไม่โปร่ง
ของจีน ทำให้เกิดผลกระทบกับระบบนิเวศ
พื้นที่ริมแม่น้ำ การประมง การเกษตร
และการท่องเที่ยว

ภัยคุกคาม/ อุปสรรค (Threats)

บทบาทและตำแหน่งพัฒนาภาคตะวันออกเชิงเหนือในอนาคต

POSITIONING ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคผู้นำโขง (GMS)

ภาคตะวันออกเชิงเหนือตอนบน 1

“ เกษตรอุตสาหกรรมชั้นนำ การค้า และการท่องเที่ยวสากล ชุมชนน่าอยู่อย่างยั่งยืน ”

ภาคตะวันออกเชิงเหนือตอนบน 2

“ ศูนย์กลางการพัฒนา อย่างยั่งยืน แห่งอนุภูมิภาคผู้นำโขง ”

ภาคตะวันออกเชิงเหนือตอนกลาง

“ นวัตกรรมนำ เกษตรกรรม และอุตสาหกรรม ศูนย์กลางระบบโลจิสติกส์และระบบรางเชื่อมโยงการค้า การบริการ และการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ”

ภาคตะวันออกเชิงเหนือตอนล่าง 1

“ ศูนย์กลางของเกษตรอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ใหม่ กองเกี่ยวยารธรรมชน และสังคมเป็นสุข ”

ภาคตะวันออกเชิงเหนือตอนล่าง 2

“ อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและเกษตรอินทรีย์ เพิ่มมูลค่าการค้าท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ การค้าขายแบบได้มาตรฐานสากล ”

การวิเคราะห์เพื่อกำหนดกลยุทธ์การพัฒนา (TOWS Matrix)

SO กลยุทธ์เชิงรุก

- สร้างสมดุลสำคัญด้วยเชื่อมโยงพื้นที่เข้าด้วยกัน ส่งเสริมบทบาทเมืองตามศักยภาพและความเชี่ยวชาญและสนับสนุนการรวมกลุ่มเป็นคลัสเตอร์วางแผนเมืองผู้เมืองอัจฉริยะ (Smart City)
- พัฒนาระบบคมนาคม และโลจิสติกส์ให้เชื่อมโยงพื้นที่ภายในภูมิภาคและประเทศกลุ่ม GMS เพื่อลดต้นทุนการขยายตัวของประเทศเพื่อนบ้าน
- การจัดระบบโครงข่ายถนนใหม่ ให้เชื่อมโยงพื้นที่ได้อย่างสมบูรณ์มากขึ้น ตอบสนองความเชี่ยวชาญของพื้นที่
- ยกระดับขีดความสามารถเกษตรสู่การเป็นผู้ประกอบการที่สามารถทำการเกษตรมูลค่าสูง การแปรรูปผลผลิต และสร้างตราสินค้าเพื่อเพิ่มมูลค่า
- เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าบริการ รวมไปถึงศิลปวัฒนธรรม และความสร้างสรรค์ให้สามารถส่งออกในระดับนานาชาติได้

WO กลยุทธ์เชิงแก้ไข

- แก้ปัญหาด้านผลิตภาพการผลิต เชื่อมโยงภาครัฐ เอกชน และภาคการศึกษา ในการพัฒนาทักษะของแรงงานให้ตอบสนองการผลิต และทักษะแห่งอนาคต
- ยกระดับการจัดการน้ำ พื้นที่พื้นที่เกษตรในเขตชลประทาน ส่งเสริมเกษตรอัจฉริยะ นำเทคโนโลยี และนวัตกรรมมาสนับสนุน
- ยกระดับเมืองที่มีศักยภาพ ให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ และสร้างเครือข่ายระหว่างเมืองที่สำคัญต่างกัน เชื่อมโยงกลุ่มเมืองตามความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เพื่อบริหารจัดการความสามารถในการแข่งขัน และลดต้นทุนด้านการขนส่ง และโลจิสติกส์
- กำหนดพื้นที่ส่งเสริมอุตสาหกรรมเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (BCG Economy) โดยเฉพาะเกษตรเชิงเดี่ยว ผ่านการนำผลผลิตมาหมุนเวียนในอุตสาหกรรม และสร้างมูลค่าเพิ่มได้
- พัฒนาระบบเมือง ยกระดับโครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งเชื่อมโยงระบบสาธารณูปโภคเพื่อสนับสนุนสังคมผู้สูงอายุ ทั้งในเชิงคุณภาพการใช้ชีวิต การดูแลสุขภาพไปจนถึงการศึกษา เพื่อยกระดับแรงงาน

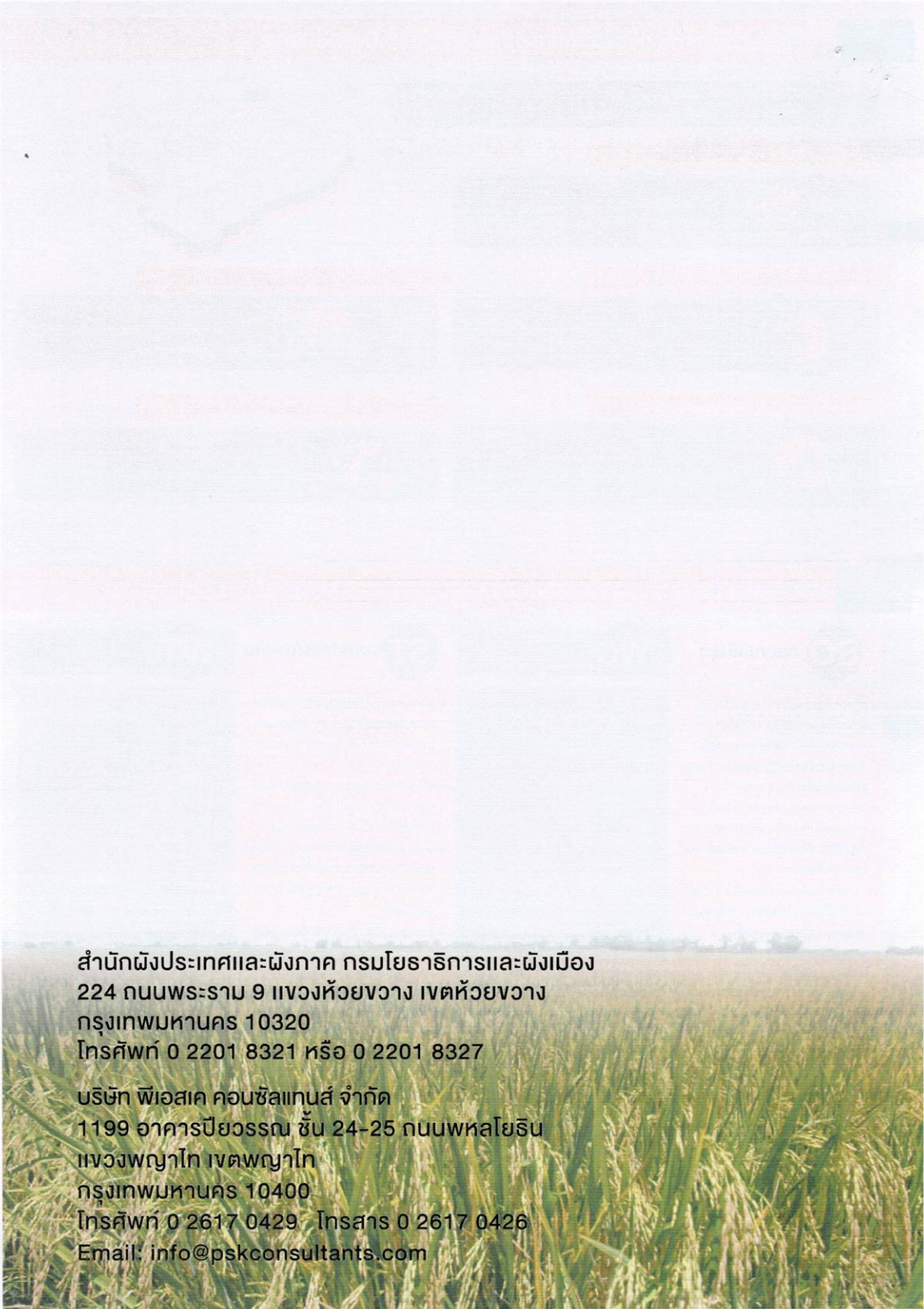
ST กลยุทธ์เชิงป้องกัน

- เผยแพร่องค์ความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบทางการค้าระหว่างประเทศ เพื่อวางแผนในการลดความเสี่ยงจากการถูกกีดกันทางการค้า
- เปิดรับการย้ายฐานการผลิตและการตั้งถิ่นฐาน เพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติในพื้นที่อื่น ที่เป็นฐานการผลิตเดิม
- ปกป้องการเป็นผู้ประกอบการที่ก่อหนี้ผูกพัน และศึกษาพหุของพื้นที่/ท้องถิ่น เพื่อป้องกันแรงงานอพยพย้ายถิ่นออกนอกพื้นที่
- ส่งเสริมธุรกิจ เพื่อรองรับสังคมสูงวัย เช่น ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ การรักษาพยาบาล รวมถึงการบริการและการท่องเที่ยวเพื่อกลุ่มผู้สูงอายุ
- การสร้างพื้นที่ทดลอง หรือพื้นที่ต้นแบบ เพื่อให้เกิดความเป็นไปได้ใหม่ ๆ จากการพัฒนารัฐกิจ ทั้งเชิงสร้างสรรค์ และเชิงเทคโนโลยีนวัตกรรม
- ส่งเสริมการใช้และผลิตพลังงานในรูปแบบพลังงานทางเลือก พลังงานหมุนเวียน

WT กลยุทธ์เชิงรับ/บรรเทาผลกระทบ

- กำหนดเขตพื้นที่กับชน พื้นที่กับออกและขอบเขตพื้นที่นิเวศบริการอย่างชัดเจน และสร้างกลไกการมีส่วนร่วม เพื่อบริหารจัดการการใช้พื้นที่ได้อย่างสมดุล
- จัดทำแผนแม่บทการจัดการมลพิษ สิ่งแวดล้อม และภัยพิบัติ ผ่านการรวมกลุ่มพื้นที่กำหนดคลัสเตอร์
- ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและการจัดการต้นทุนน้ำให้ทั่วถึง และเกิดความเป็นธรรม
- จัดทำมาตรการระหว่างประเทศเพื่อการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการน้ำข้ามพรมแดน
- วางแผนการลดความเสี่ยงจากการพึ่งพาการค้าต่างประเทศมากเกินไป
- วางแผนแม่บทด้านแรงงานและโครงสร้างการผลิตในอนาคต เพื่อรองรับปัญหาการขาดแคลนแรงงาน โดยเน้นการใช้เทคโนโลยีหรือนวัตกรรมเพื่อลดการใช้แรงงานอย่างเข้มข้น

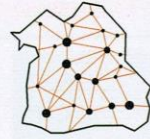

สำนักผังประเทศและผังภาค กรมโยธาธิการและผังเมือง
224 ถนนพระราม 9 แขวงห้วยขวาง เขตห้วยขวาง
กรุงเทพมหานคร 10320
โทรศัพท์ 0 2201 8321 หรือ 0 2201 8327

บริษัท ฟิวส์เค คอนซัลแทนส์ จำกัด
1199 อาคารปิยะบรรณ ชั้น 24-25 ถนนพหลโยธิน
แขวงพญาไท เขตพญาไท
กรุงเทพมหานคร 10400
โทรศัพท์ 0 2617 0429 โทรสาร 0 2617 0426
Email: info@pskconsultants.com

กรมโยธาธิการและผังเมือง
กระทรวงมหาดไทย

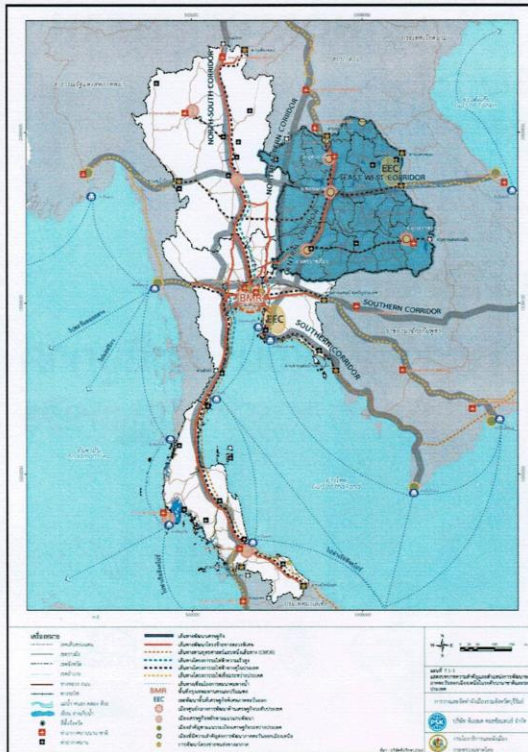
NORTHEASTERN
THAILAND REGIONAL PLAN

เอกสารประกอบ การประชุมเชิงปฏิบัติการ ครั้งที่ 2 และการประชุมกลุ่มย่อยระดับกลุ่มจังหวัด

การวางแผนนโยบายระดับภาค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

บริษัท พีเอสเค คอนซัลแทนส์

ระดับภูมิภาค – ระดับภูมิภาค

- ศูนย์กลางการค้าและ-การบริการของภูมิภาค GMS
- ระเบียงเศรษฐกิจ ตะวันออก-ตะวันตก (EWEC)
- ระเบียงเศรษฐกิจ NEEC
- พื้นที่แห่งเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy)
- ศูนย์กลางกระจายการท่องเที่ยวสู่ภูมิภาค GMS

ระดับภาค – ระดับประเทศ

- พื้นที่เกษตรมูลค่าสูง และเกษตรสร้างสรรค์
- ศูนย์กลางเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (BCG Economy)
- ภูมิภาคยั่งยืนมุ่งสู่การเป็นภูมิภาค Carbon Neutral

ระดับภาค – กลุ่มจังหวัด – จังหวัด

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ตอนบน 1

**“เกษตรอุตสาหกรรมชั้นนำ
การค้า และการท่องเที่ยวสากล
ชุมชนน่าอยู่อย่างยั่งยืน”**

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ตอนบน 2

**“ศูนย์กลางการพัฒนาอย่างยั่งยืน
แห่งอนุภาคลุ่มแม่น้ำโขง”**

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ตอนกลาง

“นวัตกรรมนำ เกษตรกรรมและ
อุตสาหกรรม ศูนย์กลางระบบโลจิสติกส์
และระบบรางเชื่อมโยงการค้า
บริการ และการท่องเที่ยว
อย่างยั่งยืน”

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ตอนล่าง 1

“ศูนย์กลางของเกษตรกรรมอุตสาหกรรม
ผลิตภัณฑ์ใหม่ ก่อเกี่ยวอารยธรรมจอม
และสังคมเป็นสูง”

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ตอนล่าง 2

“อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป
และเกษตรอินทรีย์ เพิ่มมูลค่า
การท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ การค้าชายแดน
ได้มาตรฐานสากล”

“อีสานเชื่อมกัน”

“เชื่อมโยงด้วยระบบการตั้งถิ่นฐานอย่างเกื้อกูล
เพิ่มพูนศักยภาพเมืองเพื่อสร้างรายได้เปรียบทางการแข่งขัน
ยกระดับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และเศรษฐกิจสีเขียว
พัฒนาการท่องเที่ยวและเครือข่ายการค้า นำพาภูมิภาคด้วยความยั่งยืน”

“CONNECTING ISAN”

Connectivity, Creativity, Sustainability, Empowerment

วัตถุประสงค์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1. เพื่อสร้างความเชื่อมโยงให้เกิดขึ้นในทุกมิติ
2. เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันผ่านการเสริมบทบาทท้องถิ่น และมีระบบการตั้งถิ่นฐานอย่างเกื้อกูล
3. เพื่อยกระดับเกษตรกรรม และเศรษฐกิจฐานรากสู่การเป็นผู้ประกอบการผ่านกระบวนการสร้างคุณค่า และการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหาร
4. เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และส่งออกศิลปะ และวัฒนธรรม
5. เพื่อมุ่งสู่การสร้างเศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจชีวภาพ และอุตสาหกรรมแห่งอนาคต
6. เพื่อรักษาสมดุลการพัฒนาทั้งทรัพยากรและระบบนิเวศ มีส่วนในการต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลกอย่างจริงจัง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1. ยุทธศาสตร์การเชื่อมเศรษฐกิจการค้า โครงข่ายคมนาคม และโลจิสติกส์ (Trading, Logistics & Mobility)
2. ยุทธศาสตร์การเชื่อมและเสริมบทบาทเมืองด้วยระบบเมือง และการตั้งถิ่นฐานอย่างเกื้อกูล (Cities & Local Empowerment)
3. ยุทธศาสตร์การเชื่อมโยงด้วยเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy)
4. ยุทธศาสตร์การเชื่อมเศรษฐกิจฐานรากและเกษตรกรรมมูลค่าสูง
5. ยุทธศาสตร์การเชื่อมเครือข่ายอุตสาหกรรมแห่งอนาคต
6. ยุทธศาสตร์การยกระดับและเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว
7. ยุทธศาสตร์การเชื่อมสมดุลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ควบคู่กับการพัฒนาที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีความยืดหยุ่นต่อภัยพิบัติ
8. ยุทธศาสตร์การยกระดับคุณภาพชีวิตพลเมือง (Quality of life)

ด้านประชากร

ประชากรปี พ.ศ.2561

ประชากรปี พ.ศ.2581

22 ล้านคน

16.5 ล้านคน

แนวโน้ม / การคาดการณ์

ประชากรเมือง เพิ่มขึ้น
ประชากรรวม ลดลง

เป้าหมายด้านเศรษฐกิจและการจ้างงาน

แนวโน้ม / การคาดการณ์

แนวโน้มการเติบโตเฉลี่ยจนถึงปี 2581

ภาคอุตสาหกรรม
+4.3%
ต่อปี

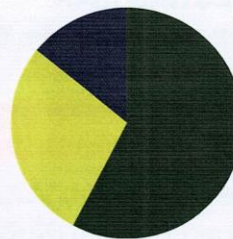

ภาคเกษตรกรรม
+3.8%
ต่อปี

ภาคการบริการ
+3.9%
ต่อปี

โครงสร้างแรงงาน

IGDP
ภาคอุตสาหกรรม 14%
ภาคการเกษตร 58%
ภาคการบริการ 24%

เป้าหมายด้านการใช้ประโยชน์ที่ดิน

ป่าไม้ 14%

พหุส่นน้ำ 5%
ชุมชนและ
สิ่งปลูกสร้าง 6%
เบ็ดเตล็ด 4%

ป่าไม้ 17%

พหุส่นน้ำ 4%
ชุมชนและ
สิ่งปลูกสร้าง 6%
เบ็ดเตล็ด 4%

เกษตรกรรม 69%

ป่าไม้ 11%

พหุส่นน้ำ 6%
ชุมชนและ
สิ่งปลูกสร้าง 10%
เบ็ดเตล็ด 4%

เกษตรกรรม 68%

แนวโน้ม / การคาดการณ์

อัตราการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดิน ในช่วง 20 ปี (พ.ศ.2561 - 2581)

- 2%
เกษตรกรรม

- 6%
ป่าไม้

+ 2%
พหุส่นน้ำ

+ 4%
ชุมชนและ
สิ่งปลูกสร้าง

เบ็ดเตล็ด
ไม่มีการ
เปลี่ยนแปลง

เป้าหมายด้านระบบเมือง

โดยเมืองศูนย์กลางระดับภาคใหม่ (2581) ได้แก่

เมืองอุบลราชธานี

เมืองมุกดาหาร

เมืองบุรีรัมย์

แนวโน้ม / การคาดการณ์

ลำดับเมือง

พ.ศ.2561

พ.ศ.2581

1

2

3

4

3

6

35

843

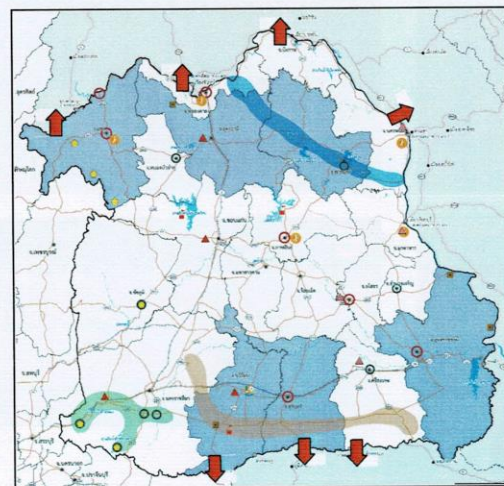
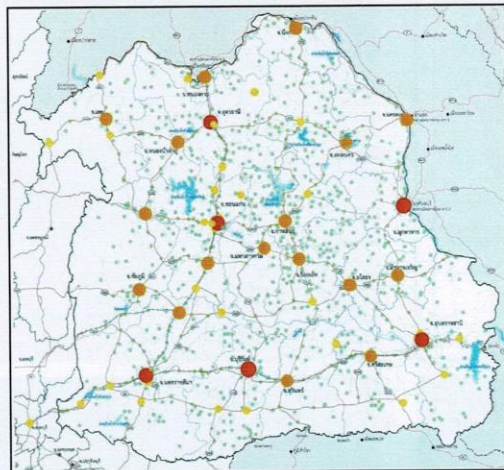
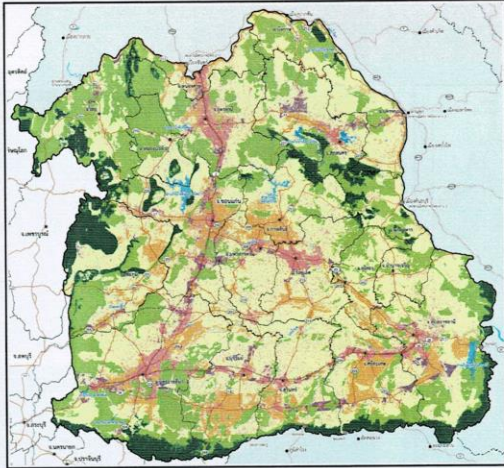
3

4

38

839

กรอบนโยบายการใช้พื้นที่

กรอบนโยบายการใช้พื้นที่ด้านการใช้ประโยชน์ที่ดิน

แนวโน้ม/ทิศทาง

- ปัจจุบันป่าไม้มีเพียง 2.8 หมื่น ตร.กม. ในปี 2581 พื้นที่ป่าไม้ลดลงเหลือ 19 หมื่น ตร.กม. คิดเป็นเพียง 11%
- ส่วนพื้นที่เกษตร จาก 2.2 แสน ตร.กม ลดลงเหลือ 1.15 แสน ตร.กม. คิดเป็นเพียง 11.3%
- ในขณะที่พื้นที่เมืองเพิ่มจาก 9.7 พัน ตร.กม. เป็น 16.2 พัน ตร.กม.

เป้าหมาย

- เชื่อมโยงให้เกิดการใช้งานพื้นที่อย่างสมดุล
- เพิ่มการใช้พื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ
- สร้างความมั่นคงพร้อมๆ กับการลดความขัดแย้ง

กรอบนโยบายการใช้พื้นที่ด้านระบบเมือง

แนวโน้ม/ทิศทาง

- อัตราการเพิ่มขึ้นของประชากรมีแนวโน้มลดลง 0.42% ต่อปี จากปี 2561-2571 และลดลงเป็น 0.74% ในปี 2571-2581
- ในขณะที่ความหนาแน่นเพิ่มขึ้นจาก 48.5% ในปี 63 เป็น 69.2%
- จำนวนประชากรแฝง ที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ปี 2561-2571 เพิ่มขึ้น 4.82% และปี 2571-2581 เพิ่มขึ้นเป็น 2.12% ต่อปี

เป้าหมาย

- ไม่ปล่อยเมืองให้เติบโตตามธรรมชาติ แต่แทรกแซงให้เมืองเติบโตได้ตามศักยภาพของตนเองมากขึ้น
- ลดความเหลื่อมล้ำระหว่างเมืองลง โดยยกระดับเมืองลำดับที่รอง (ลำดับ 3-4) ให้พัฒนามากขึ้น
- ส่งเสริมความเชื่อมโยงของเมือง ที่แตกต่างกันหลากหลาย ให้เกิดเป็นความสามารถในการแข่งขัน
- เกิดกลุ่มย่อยการพัฒนาของเมืองระดับอำเภอ ให้เกิดความเชื่อมโยงยกระดับขีดความสามารถ และเกิดความเข้มแข็ง

กรอบนโยบายการใช้พื้นที่ด้านการท่องเที่ยว

แนวโน้ม/ทิศทาง

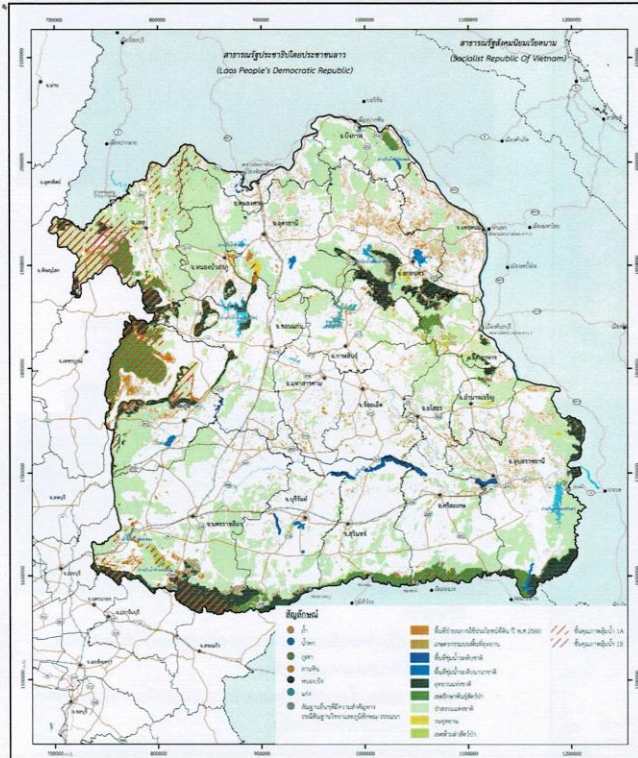
- ปัจจุบันมีนักท่องเที่ยวมายังภูมิภาคประมาณ 67 ล้านคนต่อปี โดยมีแนวโน้มเติบโตต่อปีเฉลี่ยประมาณ 13.3%
- แนวโน้มพฤติกรรมนักท่องเที่ยว ที่สนใจในการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ๆ เช่น ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร/อาหาร ที่เป็นโอกาส เพราะสอดคล้องกับความเชี่ยวชาญของพื้นที่
- การท่องเที่ยวจะกลายเป็นภาคเศรษฐกิจที่มีสัดส่วนต่อภาคเศรษฐกิจโดยรวมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

เป้าหมาย

- เชื่อมโยงพื้นที่ท่องเที่ยวและห่วงโซ่อุปทาน/การให้บริการด้านการท่องเที่ยว ให้เกิดเป็นเครือข่ายที่มีแรงดึงดูดมากขึ้น
- สามารถเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของการท่องเที่ยวในภูมิภาค GMS ได้ โดยทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการรับและกระจายนักท่องเที่ยว

ผังนโยบายการใช้พื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

กรอบนโยบายการใช้พื้นที่ด้านการอนุรักษ์

1. กรอบนโยบายการใช้พื้นที่การใช้ประโยชน์ที่ดิน

- ศักยภาพเกษตรชั้นดี
- ศักยภาพเกษตรทั่วไป
- เมือง พื้นที่กันออกจากอุตสาหกรรมและเกษตร
- แหล่งน้ำ
- พื้นที่เพื่อการสงวน และรักษาทรัพยากรที่มีคุณค่า

2. กรอบนโยบายการใช้พื้นที่ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และระบบนิเวศ

- ศักยภาพป่าไม้สงวนคุ้มครองเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าและเขตห้ามล่าสัตว์ป่า
- ศักยภาพป่าไม้อนุรักษ์อุทยาน วนอุทยาน
- ศักยภาพ ป่าไม้ ป่าสงวน ใช้ประโยชน์แบบควบคุม พื้นที่ป่าไม้
- ศักยภาพ พื้นที่ป่าไม้ ป่าสงวน
- พื้นที่เพื่อการอนุรักษ์ และใช้ประโยชน์ทรัพยากรอย่างยั่งยืน
- พื้นที่เพื่อฟื้นฟู และการคุ้มครองทรัพยากรให้อยู่ในสภาพสมบูรณ์

3. กรอบนโยบายการใช้พื้นที่ด้านแหล่งศิลปวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ท้องถิ่น

- อนุรักษ์ และฟื้นฟูเมืองเก่า กำหนดเขตพื้นที่ที่กันชน และการวางแผนการใช้ประโยชน์ที่ดิน
- กำหนดเขตคุ้มครองแหล่งโบราณสถานการฟื้นฟู และบูรณะแหล่งโบราณสถาน และสินทรัพย์ทางวัฒนธรรมของท้องถิ่น
- แหล่งสินทรัพย์ทางวัฒนธรรมการรักษาอัตลักษณ์ของเมือง และสืบสานประเพณีวัฒนธรรมของท้องถิ่น

4. กรอบนโยบายการใช้พื้นที่ด้านการพัฒนาเกษตรกรรม

- ศักยภาพเกษตรชั้นดี
- ศักยภาพเกษตรทั่วไป
- ศักยภาพเกษตร พื้นที่
- ศักยภาพเกษตร คุ้มครอง
- ศักยภาพเกษตร เชื้อชาวนา
- ศักยภาพเกษตรอุตสาหกรรมทั่วไป

5. กรอบนโยบายการใช้พื้นที่ภัยพิบัติ

- กรอบนโยบายเขตพื้นที่เพื่อลดความเสี่ยงจากภัยต่างๆ
- กรอบนโยบายเขตพื้นที่พัฒนาระบบการฟื้นฟู การป้องกัน และลดผลกระทบที่เกิดขึ้นจากภัยพิบัติต่าง

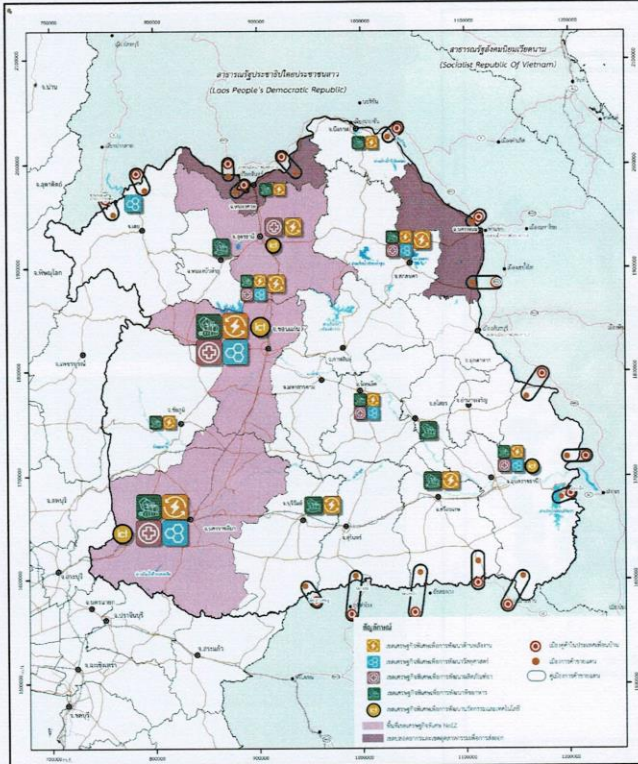
6. กรอบนโยบายการใช้พื้นที่น้ำ

- การวิเคราะห์น้ำท่วมโดยการบริหารจัดการตามลุ่มน้ำ
- การวิเคราะห์พื้นที่เสี่ยงภัยแล้ง
- กรอบนโยบายการใช้น้ำ

ผังนโยบายการใช้พื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

กรอบนโยบายการใช้พื้นที่

ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ เขตอุตสาหกรรมในอนาคต เศรษฐกิจชีวภาพ และเศรษฐกิจสร้างสรรค์

9. กรอบนโยบายการใช้พื้นที่ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว

- เติบโตการพัฒนาสาธารณูปโภคพื้นฐาน และสร้างระบบนิเวศใหม่ด้านการท่องเที่ยว
- ส่งเสริมพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวโดยการผนวก กลุ่มพื้นที่ที่เกี่ยวข้องตามเนื้อหาการท่องเที่ยวและการกำหนดกลุ่มตามพื้นที่
- นโยบายการยกระดับจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยว รวมถึงกิจกรรมเกี่ยวเนื่องให้มีขีดความสามารถในการดึงดูดการเดินทางระหว่างภูมิภาคและระหว่างภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และกลายเป็นจุดหมายปลายทางระดับนานาชาติ
- ส่งเสริมพัฒนาการเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยว ผ่านการเชื่อมต่อเส้นทาง และรูปแบบการคมนาคม ทั้งในภูมิภาค ระหว่างภูมิภาค และระหว่างภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ

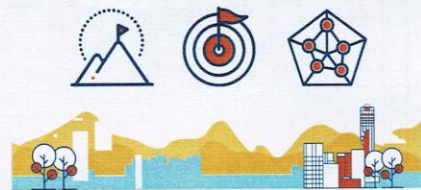

7. กรอบนโยบายการใช้พื้นที่ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมในอนาคต

- นโยบายการใช้พื้นที่ในเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน
- นโยบายการใช้พื้นที่ในการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NEEC – Bio economy)
- นโยบายการใช้พื้นที่ในการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจอุบลราชธานี (Ubon – Bio economy)

8. กรอบนโยบายการใช้พื้นที่ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม BCG

- นโยบายด้านอนุรักษ์ และฟื้นฟูพื้นที่เกษตรกรรม
- นโยบายการสร้างเกษตรกรรมมูลค่าสูง
- เขตส่งเสริมอุตสาหกรรมแห่งอนาคต ตาม S-Curve
- พื้นที่พัฒนาอุตสาหกรรมเดิม และนิคมอุตสาหกรรม

10. กรอบนโยบายการใช้พื้นที่ด้านการค้าและบริการ และเศรษฐกิจสร้างสรรค์

- นโยบายการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมบันเทิงและศิลปะร่วมสมัย
- นโยบายการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมสื่อและซอฟต์แวร์ดิจิทัล
- นโยบายการพัฒนาพื้นที่หัตถอุตสาหกรรมสิ่งทอและอุตสาหกรรมแฟชั่น
- นโยบายการพัฒนาพื้นที่ธุรกิจอาหารและการแปรรูปอาหาร

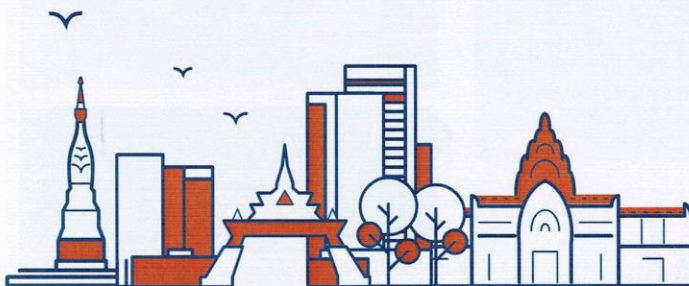
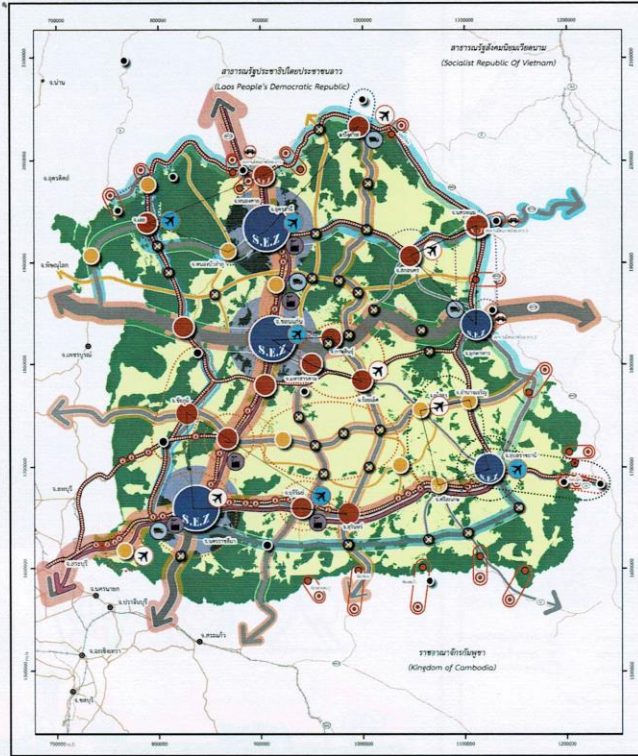
11. กรอบนโยบายการใช้พื้นที่ด้านการเชื่อมโยงกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือในภูมิภาค

- การเชื่อมโยงเศรษฐกิจในภูมิภาค CLMV

ผังนโยบายการใช้พื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

กรอบนโยบายการใช้พื้นที่

ด้านระบบเมือง คมนาคมขนส่ง และสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ

12. กรอบนโยบายการใช้พื้นที่ด้านระบบเมือง

- ระบบลำดับขั้นที่ดีเมือง และส่งเสริมบทบาทหน้าที่เมืองในหลายมิติ
- พัฒนาบทบาทภูมิภาคเมืองศูนย์กลางความเจริญ พัฒนาโครงข่ายความเชื่อมโยง และเชื่อมต่อระหว่างพื้นที่เมืองและชนบท (City Region-Nodal Region)
- บทบาทเมือง และเครือข่ายการพัฒนาเมือง บทบาทเฉพาะ
- การเชื่อมโยงกลุ่มอำเภอตามภูมิศาสตร์

13. กรอบนโยบายการใช้พื้นที่ด้านคมนาคมขนส่ง และโลจิสติกส์

- โครงข่ายการเดินทางและการขนส่งสินค้าทางถนน
- โครงข่ายการเดินทางและการขนส่งสินค้าทางราง
- โครงข่ายการเดินทางและการขนส่งสินค้าทางอากาศ
- ศูนย์รวบรวมและกระจายสินค้า
- สถานีขนส่ง จุดเปลี่ยนถ่าย และจุดหมายปลายทาง

14. กรอบนโยบายการใช้พื้นที่ด้านสาธารณูปการ

- ด้านการศึกษา
- ด้านการสาธารณสุข

15. กรอบนโยบายการใช้พื้นที่ด้านสาธารณูปโภค

- ประปา
- พลังงาน
- การจัดการน้ำเสีย
- การจัดการขยะมูลฝอย
- เทคโนโลยีและการสื่อสาร

ขั้นตอนการวางแผนนโยบายระดับภาค

กระบวนการวางแผน

1. การวิเคราะห์สถานการณ์ และทิศทางการพัฒนาโยบายระดับภาค
2. การจัดทำวิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย ร่างผังแนวคิด
3. การจัดทำกรอบนโยบายการใช้พื้นที่ภาค
4. ผังนโยบายการพัฒนา rays สาขา
 1. แผนผังแสดงการใช้ประโยชน์ที่ดิน
 2. แผนผังแสดงการตั้งถิ่นฐานและระบบชุมชน
 3. แผนผังแสดงระบบการคมนาคมและการขนส่ง
 4. แผนผังแสดงระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และบริการสาธารณะตามโครงสร้างพื้นฐาน
 5. แผนผังแสดงเขตพัฒนาการท่องเที่ยว
 6. แผนผังเพื่อการพัฒนาเมืองและชนบท
 7. แผนผังพื้นที่พัฒนาพิเศษ
 8. แผนผังแสดงแหล่งศิลปวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ท้องถิ่น
 9. แผนผังแสดงแหล่งทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศ
 10. แผนผังแสดงผังน้ำ
 11. แผนผังแสดงการเชื่อมโยงประเทศในภูมิภาค
 12. แผนผังอื่น ๆ ตามความจำเป็น

5. การยกย่องผังนโยบายระดับภาค
6. เสนอคณะกรรมการนโยบายการผังเมืองแห่งชาติ
7. ประกาศผังนโยบายระดับภาคในราชกิจจานุเบกษา

การมีส่วนร่วม

- การประชุมเชิงปฏิบัติการ (Work Shop) และการประชุมกลุ่มย่อย (Focus group) เพื่อระดมความคิดเห็น
- ครั้งที่ 1** ปัญหา ความต้องการ และทิศทางการพัฒนาภาค
- ครั้งที่ 2** วิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ ยุทธศาสตร์ และเป้าหมายการใช้พื้นที่ภาค
- ครั้งที่ 3** จัดทำร่างผังนโยบายระดับภาค
- กลุ่มเป้าหมาย**
- หน่วยงานที่เกี่ยวข้องภาค รัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคประชาสังคม ภาคประชาชน และภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง
- การประชุมกลุ่มย่อยเฉพาะด้าน (Focus Group)**
- ด้านเศรษฐกิจ ด้านการพัฒนาเมืองและชนบท ด้านการใช้ประโยชน์ที่ดิน และด้านการคมนาคมขนส่ง และโครงสร้างพื้นฐาน และประชุมร่วมกับหน่วยงานในประเด็นการพัฒนาพื้นที่

ประชุมสัมมนาเชิงวิชาการ

พื้นที่เป้าหมาย

ภาค / กลุ่มจังหวัด

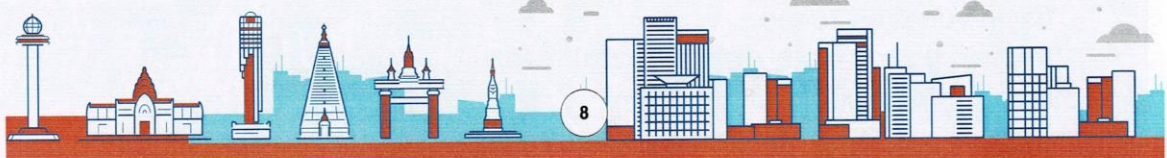
- ภาคกรุงเทพฯและปริมณฑล
- ภาคกลาง
- ภาคตะวันออก
- ภาคเหนือ
- **ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ**
- ภาคใต้

การวางแผน
นโยบายระดับภาค
ภาคตะวันออก
เชิงเหนือ

มีการประชาสัมพันธ์ข้อมูล

รับฟังความคิดเห็นผ่านทาง แผ่นพับ Website

QRCode หนังสือพิมพ์

สำนักผังประเทศและผังภาค กรมโยธาธิการและผังเมือง
224 ถนนพระราม 9 แขวงห้วยขวาง เขตห้วยขวาง
กรุงเทพมหานคร 10320
โทรศัพท์ 0 2201 8321 หรือ 0 2201 8327

บริษัท พีเอสเค คอนซัลแทนส์ จำกัด
1199 อาคารปิยะบรรณ ชั้น 24-25 ถนนพหลโยธิน
แขวงพญาไท เขตพญาไท
กรุงเทพมหานคร 10400
โทรศัพท์ 0 2617 0429 โทรสาร 0 2617 0426
Email: info@pskconsultants.com

แบบสอบถามความคิดเห็น
การประชุมเชิงปฏิบัติการ ครั้งที่ ๑ และการประชุมกลุ่มย่อย ระดับกลุ่มจังหวัด
การวางแผนนโยบายระดับภาค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง :
จังหวัดขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม และจังหวัดร้อยเอ็ด
วันที่ ๑๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๒.๐๐ น

คำชี้แจง ขอความกรุณาผู้เข้าร่วมประชุมตอบแบบสอบถามชุดนี้ให้ครบทุกข้อ ซึ่งคำตอบของท่าน จะเป็นข้อมูลที่มีคุณค่าอย่างยิ่งต่อการศึกษาโครงการและเป็นคำตอบที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนางาน ประชุมต่อไป คณะผู้ดำเนินงานจัดประชุม ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงในความร่วมมือ ของท่านไว้ ณ ที่นี้ด้วย (รวมทั้งหมด ๑๐ หน้า)

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลส่วนบุคคล

- ๑.๑ เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
- ๑.๒ ชื่อหน่วยงาน/องค์กรสังกัด (ระบุ).....
จังหวัด (ระบุ)ตำแหน่ง (ระบุ)
- ☐ หน่วยงานราชการ / รัฐวิสาหกิจ
- ☐ ส่วนกลาง ☐ ระดับจังหวัด ☐ ระดับอำเภอ ☐ ระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ☐ หน่วยงานภาคเอกชน ☐ สถาบันการศึกษา ☐ สมาคม ชมรม มูลนิธิ
- ☐ ผู้ประกอบการเอกชน ประเภทสถานประกอบการ (ระบุ)
- ☐ ประชาชนทั่วไป อำเภอ (ระบุ)จังหวัด (ระบุ)
- ☐ สื่อมวลชน ☐ อื่น ๆ (ระบุ)
- ๑.๓ ท่านเคยได้ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินโครงการ มาก่อนหรือไม่
- ☐ ไม่เคย ☐ เคย จาก (ระบุ)

ส่วนที่ ๒ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา ศักยภาพ โอกาส และทิศทางการพัฒนาพื้นที่
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและกลุ่มจังหวัด จำแนกเป็นรายประเด็น

๒.๑ ท่านคิดว่าระดับความเร่งด่วนของปัญหา/ข้อจำกัดในการพัฒนาพื้นที่ภาคฯ อยู่ในระดับใด

ประเด็นปัญหา/ข้อจำกัด	ระดับความเร่งด่วน		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
๑. ด้านการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก กรอบความร่วมมือและนโยบายต่าง ๆ			

ประเด็นปัญหา/ข้อจำกัด	ระดับความเร่งด่วน		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
การเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกด้านเศรษฐกิจก่อให้เกิดการแข่งขันทางการค้าและการกีดกันทางการค้าระหว่างนานาชาติ			
การเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกด้านสังคมผู้สูงวัย โครงสร้างประชากรจะเข้าสู่สังคมสูงวัยโดยสมบูรณ์ ขาดแคลนแรงงาน เกิดการเปลี่ยนแปลงการผลิตและบริการในรูปแบบใหม่			
การเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม การใช้เทคโนโลยี AI Robotics Data Sciences E-Commerce IOT จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการผลิตสินค้าและบริการรูปแบบใหม่ๆ ส่งผลกระทบต่อผลิตภาพในด้านเกษตรกรรม อุตสาหกรรมและบริการ			
กระแสโลกาภิวัตน์ (globalization) และการเข้ามาของทุนต่างชาติ และ เกิดการเปลี่ยนแปลงค่านิยมทางสังคม ส่งผลต่อประชากรในภาค ความเป็นเมือง วิถีชีวิต โครงสร้างทางเศรษฐกิจ			
กรอบความร่วมมือและนโยบายระดับภูมิภาคจีนตอนใต้ อาเซียน และ GMS จะส่งผลต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานอย่างเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะด้านโครงข่ายคมนาคมขนส่ง โลจิสติกส์ ส่งผลต่อการเคลื่อนย้าย ทุน แรงงาน และการแลกเปลี่ยนนวัตกรรมในภาคอีสาน			
การสร้างทางรถไฟทางคู่และความเร็วสูงจากจีนตอนใต้สู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่งผลต่อความเจริญในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			
การขยายตัวของการค้าชายแดนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			
เผชิญกับการย้ายถิ่นแรงงานต่างชาติเข้าสู่ตะวันออกเฉียงเหนือ			
แรงงานฝีมือย้ายออกไปสู่ภูมิภาค			
รูปแบบการกีดกันทางการค้าแบบใหม่ โดยใช้กฎระเบียบ เงื่อนไขการตั้งกำแพงภาษี และมาตรฐานการผลิตเป็นอุปสรรคการเป็นศูนย์กลางการค้าและการบริการของภูมิภาคแม่น้ำโขง			
การบริโภคลดลงแนวโน้มการจ้างงานลดลง			
อื่น ๆ (ระบุ).....			

ประเด็นปัญหา/ข้อจำกัด	ระดับความเร่งด่วน		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
๒. ด้านกายภาพ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม			
• ขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			
• ระบบการบริหารจัดการน้ำ ความสมดุลน้ำ การบูรณาการร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นและประชาชน			
• การลดลงในเชิงพื้นที่ป่าไม้			
• การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศส่งผลกระทบต่อผลผลิตการเกษตร โดยเฉพาะ พืชเศรษฐกิจ			
• อื่น ๆ (ระบุ)			
๓. ด้านภัยพิบัติ			
• ปัญหาภัยแล้งภายในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ระบุบริเวณ)			
• ปัญหาอุทกภัยตามริมแม่น้ำ โขง ชี มูลและพื้นที่เมือง (ระบุบริเวณ)			
• ปัญหาดินขาดความอุดมสมบูรณ์ ดินเค็ม ดินทราย (ระบุบริเวณ)			
• การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรน้ำจากแหล่งน้ำใต้ดิน			
• การขาดการมีส่วนร่วมในการพัฒนาและการจัดการทรัพยากร			
• อื่น ๆ (ระบุ)			
๔. ด้านประชากร สังคมและวัฒนธรรม			
• ปัญหาประชากรยากจนและการศึกษาน้อย			
• การเข้าสู่สังคมสูงวัยกับภาระการพึ่งพิงของผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้น			
• ปัญหาการบริหาร กลุ่มประชากรแฝง โดยเฉพาะแรงงานต่างด้าว			
• การลดลงของประชากรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และ การลดลงของสัดส่วนประชากรวัยแรงงานและวัยเด็กในอนาคต ทำให้ขาดแคลนประชากรวัยทำงานในระยะยาว			
• ปัญหาครอบครัว จากการที่ประชากรแรงงานอพยพไปทำงานนอกภูมิภาค			

ประเด็นปัญหา/ข้อจำกัด	ระดับความเร่งด่วน		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
• ปัญหาหนี้ในระบบสูงและการเป็นหนี้สินของเกษตรกร			
• ปัญหาการเข้าถึงระบบสาธารณสุขจำกัด			
• อื่น ๆ (ระบุ)			
๕. ด้านเศรษฐกิจ			
• เศรษฐกิจกระจุกตัวอยู่เฉพาะเมืองขนาดใหญ่ เพียง 4 เมือง คือ ขอนแก่น นครราชสีมา อุตร อุบลราชธานี กระจายตัวไปยังเมืองรองและเมืองขนาดเล็กน้อย			
• โครงสร้างทางเศรษฐกิจยังคงพึ่งพาภาคเกษตรอยู่มาก ซึ่งยังเป็นเกษตรเชิงเดี่ยว และเกษตรที่มีผลิตภาพต่ำ			
• ขาดแคลนแรงงาน ขาดทักษะและไม่ตรงกับความต้องการของตลาดใหม่ๆ			
• ขาดการมาตรการสนับสนุนด้านการลงทุนและการสร้างพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษใหม่ๆ			
• ขาดเทคโนโลยีการผลิตขั้นสูง ไม่มีอุตสาหกรรมปลายน้ำที่สร้างมูลค่าเพิ่ม (ระบุประเภทอุตสาหกรรม)			
• ขาดการส่งเสริม และการโปรโมทแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ (ระบุแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ)			
• ขาดการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวและตลาดการท่องเที่ยวใหม่ๆ			
• อื่น ๆ (ระบุ)			
๖. ด้านการใช้ประโยชน์ที่ดิน			
• การใช้ที่ดินด้านการเกษตรไม่สอดคล้องกับศักยภาพ สิ้นเปลืองและผลผลิตต่ำ			
• การกระจายที่ดินทำกินไม่เท่าเทียม ขาดที่ดินทำกิน			
• การผลิตในภาคเกษตรกรรมที่สร้างผลผลิตต่อไร่ต่ำ ทำให้ต้องใช้พื้นที่ทำการเกษตรมาก			
• ระบบชลประทานยังไม่ครอบคลุมพื้นที่เกษตรกรรมอย่างเหมาะสม และขาดระบบการจัดการแบบมีส่วนร่วม			
• การใช้ประโยชน์ที่ดิน เมือง อุตสาหกรรม ที่ไม่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่			

ประเด็นปัญหา/ข้อจำกัด	ระดับความเร่งด่วน		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
(ระบุบริเวณ)			
• ขาดพื้นที่เศรษฐกิจเพื่อการพัฒนาการผลิต การแปรรูป ธุรกิจ การเกษตรและการเกษตรสร้างมูลค่า ใหม่ๆ			
• อื่น ๆ (ระบุ)			
๗. ด้านการพัฒนาเมืองและชุมชน			
• การกระจายความเจริญของเมืองศูนย์กลางน้อยไม่สมดุลและขาดความหลากหลาย เมืองขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขาดการเข้าถึงการบริการ			
• การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ที่มีคุณภาพเฉพาะในเขตเมือง โดยเฉพาะเมืองขนาดใหญ่			
• เมืองขนาดกลางและขนาดเล็กระดับอำเภอ ขาดบทบาทการพัฒนาทางเศรษฐกิจ ขาดความหลากหลาย			
• ความไม่เกื้อกูลระหว่างเมืองและชนบท ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำระหว่างเมืองกับชนบทมากขึ้น			
• การขยายตัวของเมืองแบบไร้ทิศทางไปในพื้นที่ที่ไม่เหมาะสมต่อการตั้งถิ่นฐาน			
• ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและภัยพิบัติจากการขยายตัวของเมือง อย่างไรก็ตาม เช่น การตั้งถิ่นฐานขวางทางน้ำ มลพิษทางอากาศ ปัญหาจราจร			
• อื่น ๆ (ระบุ)			
๘. ด้านการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์			
• ปัญหารอยการเชื่อมโยงพื้นที่ของภาคกับภูมิภาคด้านคมนาคมและโลจิสติกส์ยังไม่สมบูรณ์ ทั้งเชิงกายภาพและระบบการบริการ			
• การพัฒนาระบบรางยังน้อยและไม่ทั่วถึง			
• การพัฒนาการขนส่งทางอากาศ สนามบิน			
• ปัญหาการไม่มีระบบขนส่งสาธารณะที่มีคุณภาพให้บริการอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม มีการใช้รถส่วนบุคคลมากขึ้น			
• ปัญหาความเชื่อมโยงของเส้นทางการคมนาคมและขนส่งสาธารณะทุกรูปแบบ (ทางบก ทางราง ทางอากาศ ทางน้ำ) ทั้ง			

ประเด็นปัญหา/ข้อจำกัด	ระดับความเร่งด่วน		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
ภายในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ถนนระหว่างเมืองระหว่างภูมิภาค และระหว่างประเทศ			
• ขาดการพัฒนาความเชื่อมโยงระบบคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์ เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน และภูมิภาคอื่น ๆ			
• ปัญหาการไม่สามารถเข้าถึงระบบขนส่งโลจิสติกส์ ที่มีคุณภาพ และมีต้นทุนต่ำ ของเกษตรกร ชุมชน และผู้ประกอบการรายย่อย			
• การพัฒนาเมืองชายแดน ด้านชายแดนไม่ต่อเนื่องขาดการส่งเสริม			
• อื่น ๆ (ระบุ)			
๙. ด้านระบบสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ			
• ปัญหาการไม่สามารถกระจายระบบสาธารณูปโภคที่มีคุณภาพได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม กระจุกตัวในเมืองใหญ่ๆ			
• ขาดระบบการจัดการขยะและน้ำเสียที่มีประสิทธิภาพตั้งแต่ต้นทาง คือภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจทุกขนาด			
• ขาดการบูรณาการจัดการขยะและน้ำเสียร่วมกันระหว่างท้องถิ่น			
• ขาดนโยบายและแนวปฏิบัติที่จริงจัง เกี่ยวกับการเปลี่ยนมาสู่การใช้พลังงานสะอาดและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม			
• ปัญหาการไม่สามารถกระจายการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีคุณภาพให้เกิดความทั่วถึงและเท่าเทียมได้ โดยเฉพาะในพื้นที่ชนบท ประชากรที่มีฐานะยากจน และกลุ่มคนเปราะบาง			
• การปรับปรุงแบบการศึกษา มาสู่การศึกษาเฉพาะทางที่สอดคล้องกับความต้องการของพื้นที่ รวมถึงสามารถยกระดับทักษะของแรงงานให้สอดคล้องกับทักษะในอนาคต และเป็นการศึกษาตลอดชีวิต			
• ปัญหาความกระจุกตัวของสถานพยาบาลขนาดใหญ่ที่มีขีดความสามารถสูงตั้งอยู่เฉพาะในเมืองขนาดใหญ่ ทำให้เกิดปัญหาผู้มาใช้บริการหนาแน่น ประชากรในชนบทหรือเมืองขนาดเล็กยังต้องเดินทางมารักษานอกพื้นที่ของตนเอง			
• อื่น ๆ (ระบุ)			

แนวทางการแก้ไขปัญหในข้างต้น (ถ้ามี)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

๒.๒ ท่านคิดว่าบทบาททิศทางการพัฒนาในอนาคต ๒๐ ปีข้างหน้า พื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือควรจะส่งเสริมการพัฒนาด้านใด และในระดับใด

ประเด็นการพัฒนา	ระดับความเร่งด่วน		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
๑. ด้านการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก กรอบความร่วมมือและนโยบายต่าง ๆ			
• การพัฒนาบทบาทการเชื่อมโยงระหว่างภูมิภาคของภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับประเทศเพื่อนบ้านและ EEC			
• การส่งเสริมการร่วมมือระหว่างจังหวัด กลุ่มจังหวัดและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ภายใต้กรอบความร่วมมือ			
• การปรับปรุงกฎระเบียบโดยคำนึงถึงสิทธิประโยชน์ รองรับการลงทุนในภาคเป็นหลัก			
• กำหนดมาตรการฟื้นฟูจากผลกระทบการแพร่ระบาดของ COVID-19			
• อื่น ๆ (ระบุ)			
๒. ด้านนโยบายและโครงการพัฒนาต่าง ๆ			
• โครงการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนืออย่างยั่งยืน (NEEC)			
• เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษอื่นๆ เช่น เศรษฐกิจชีวภาพ			
• เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษอื่นๆ เช่น เศรษฐกิจหมุนเวียน			
• เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษอื่นๆ เช่น เศรษฐกิจสีเขียว			
• เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษอื่นๆ เช่น เศรษฐกิจสร้างสรรค์			

ประเด็นการพัฒนา	ระดับความเร่งด่วน		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
• โครงการเขตเศรษฐกิจพิเศษ ด้านการท่องเที่ยว			
• โครงการรถไฟฟ้าทางคู่ - รถไฟความเร็วสูง			
• โครงการยกระดับระบบขนส่งสาธารณะในระดับเมือง			
• โครงการเมืองอัจฉริยะ			
• เมืองสร้างสรรค์			
• เมืองชายแดน			
• เมืองศูนย์กลางขนาดกลางและขนาดเล็ก ใหม่ ๆ			
• อื่น ๆ (ระบุ)			
๓. ด้านกายภาพ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม			
• กำหนดขอบเขตและมาตรการที่ชัดเจนในการอนุรักษ์แหล่งทรัพยากร เช่น แนวแม่น้ำโขง ซี มูล เขาใหญ่คงพญาเย็น พื้นที่ชุ่มน้ำ และเขตลุ่มน้ำขนาดเล็ก			
• พัฒนาความมั่นคงของภาคจากการใช้ประโยชน์ทรัพยากรอย่างยั่งยืน เช่น พึ่งกลาร้องไห้ แอ่งสกลนคร แอ่งโคราช			
• กำหนดมาตรการรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เช่น ภัยแล้งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			
• พัฒนาระบบชลประทาน โขง ซี มูล			
• อื่น ๆ (ระบุ)			
๔. ด้านภัยพิบัติ			
• กำหนดแนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงจากภัยพิบัติ (ระบุประเภทภัยพิบัติ)			
• กำหนดมาตรการฟื้นฟูและป้องกันบรรเทาปัญหาภัยพิบัติ (ระบุประเภทภัยพิบัติ)			
• อื่น ๆ (ระบุ)			
๕. ด้านประชากร สังคมและวัฒนธรรม			
• ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและเมือง ให้รองรับการเป็นสังคมผู้สูงวัยอย่างเต็มรูปแบบ			

ประเด็นการพัฒนา	ระดับความเร่งด่วน		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
ส่งเสริมคุณค่าของมนุษย์ และเปิดรับความหลากหลายแห่งอนาคต			
พัฒนาคุณภาพประชากรทุกช่วงวัยให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต			
เพิ่มผลิตภาพ ทักษะ และขยายฐานแรงงานให้ครอบคลุมแรงงานสูงอายุ			
อื่น ๆ (ระบุ)			
๖. ด้านเศรษฐกิจ			
ยกระดับภาคเศรษฐกิจที่มีศักยภาพ การเกษตร/การค้าชายแดน/การท่องเที่ยว/อุตสาหกรรม (ระบุภาคเศรษฐกิจและประเภทที่ควรพัฒนา).....			
พัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรม และแรงงาน เพื่อประสิทธิภาพการพัฒนาภาค (ระบุด้านที่ควรพัฒนา)			
พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานผลผลิต สินค้า การบริการ ให้สอดคล้องกับตลาด			
ส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่การค้าชายแดน และเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ			
ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่เพิ่มมูลค่าขึ้นปลาย เพิ่มคุณภาพและความหลากหลาย (ระบุประเภทอุตสาหกรรมที่ควรพัฒนา)			
พัฒนาคุณภาพ กิจกรรม และองค์ประกอบการท่องเที่ยว ที่ได้มาตรฐานสากล			
พัฒนาบทบาทการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงวัฒนธรรม และเชิงสุขภาพที่มีคุณภาพ			
อื่น ๆ (ระบุ)			
๗. ด้านการใช้ประโยชน์ที่ดิน			
กำหนดมาตรการควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างเหมาะสม			
ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ที่ดินที่มีศักยภาพเพียงพอควบคู่กับการขึ้นนำการพัฒนา			

ประเด็นการพัฒนา	ระดับความเร่งด่วน		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
• ป้องกันการรุกร้าและผลกระทบต่อแหล่งทรัพยากรและสภาพแวดล้อมสำคัญ			
• อื่น ๆ (ระบุ)			
๘. ด้านการพัฒนาเมืองและชุมชน			
• สร้างความสมดุลของการพัฒนาระหว่างพื้นที่เมืองกับพื้นที่ชนบท			
• พัฒนาชุมชนศูนย์กลางรองที่มีประสิทธิภาพ เพื่อลดภาระการพึ่งพาเมืองหลัก			
• พัฒนาทบาทรอบเมืองแต่ละลำดับให้มีประสิทธิภาพในเชิงขนาดและมีความสมบูรณ์			
• อื่น ๆ (ระบุ)			
๙. ด้านการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์			
• พัฒนาแผนการเชื่อมโยงหลักรองรับการเชื่อมโยงระหว่างประเทศและภูมิภาค			
• พัฒนาระบบคมนาคมขนส่งทุกระบบให้เชื่อมโยงกันโดยสมบูรณ์			
• แก้ไขปัญหาจราจรและรักษาระดับสัญญาณจราจรสายหลัก			
• พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะเชื่อมโยงพื้นที่เมืองและแหล่งกิจกรรมสำคัญ			
• กำหนดทิศทางการพัฒนาด้านคมนาคมขนส่งฯ ร่วมระหว่างประชาชนและรัฐ			
• อื่น ๆ (ระบุ)			
๑๐. ด้านสาธารณสุขและสาธารณสุขการ			
• พัฒนาโครงการให้บริการสาธารณสุขขั้นสูง ครอบคลุมพื้นที่อย่างทั่วถึง			
• พัฒนาระบบสาธารณสุขและสาธารณสุขการให้สอดคล้องกับขนาดประชากรและระบบเมือง			
• พัฒนาระบบสาธารณสุขและสาธารณสุขการเพื่อรองรับกลุ่มประชากรสูงอายุ			
• พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เอื้อต่อการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจของภาคใต้			

ประเด็นการพัฒนา	ระดับความเร่งด่วน		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
• พัฒนาการเข้าถึงบริการด้านสาธารณสุขและศึกษาระดับสูง			
• อื่น ๆ (ระบุ)			

เสนอแนะแนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือและกลุ่มจังหวัดในอนาคต

- แนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

.....

.....

- แนวทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน (จังหวัดเลย หนองคาย บึงกาฬ หนองบัวลำภู อุดรธานี นครพนม มุกดาหาร สกลนคร)

.....

.....

- แนวทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (จังหวัดกาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม ร้อยเอ็ด)

.....

.....

- แนวทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง (จังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์ ยโสธร ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ อุบลราชธานี)

.....

.....

๒.๓ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

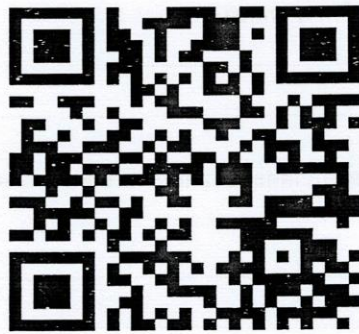
.....

ส่วนที่ ๓ ความพึงพอใจในการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ ครั้งที่ ๑ และการประชุมกลุ่มย่อย ระดับกลุ่มจังหวัด

หัวข้อประเมิน	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	พอใช้	ควรปรับปรุง
๑. ระบบการจัดประชุม					
๒. เอกสารและสื่อประกอบการประชุม					
๓. ระยะเวลาการจัดประชุม					
๔. การแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็น					
๕. ประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดประชุม					
๖. ความพึงพอใจที่ได้รับจากการเข้าร่วมประชุม					

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ท่านสามารถตอบแบบสอบถามผ่านช่องทางตาม QR Code ด้านล่างนี้ได้

ท่านสามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ : ว่าที่ร้อยตรี วิสุทธาธิปดี สิริพันธ์นารธา

โทรศัพท์ ๐๙๔-๘๗๒-๖๒๖๒ E-mail : visut.sir@gmail.com

แบบสอบถามความคิดเห็น
การประชุมเชิงปฏิบัติการ ครั้งที่ ๒ และการประชุมกลุ่มย่อย ระดับกลุ่มจังหวัด
การวางแผนนโยบายระดับภาค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง :
จังหวัด ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม และร้อยเอ็ด
วันที่ ๑๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ เวลา ๑๓.๐๐ – ๑๖.๐๐ น

คำชี้แจง ขอความกรุณาผู้เข้าร่วมประชุมตอบแบบสอบถามชุดนี้ให้ครบทุกข้อ ซึ่งคำตอบของท่านจะเป็นข้อมูลที่มีคุณค่าอย่างยิ่งต่อการศึกษาโครงการและเป็นคำตอบที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนางานประชุมต่อไป คณะผู้ดำเนินงานจัดประชุม ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงในความร่วมมือของท่านไว้ ณ ที่นี้ด้วย (จำนวนรวม ๘ หน้า)

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลส่วนบุคคล

๑.๑ เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง

๑.๒ ชื่อหน่วยงาน/องค์กรสังกัด (ระบุ).....

จังหวัด (ระบุ)ตำแหน่ง (ระบุ)

☐ หน่วยงานราชการ / รัฐวิสาหกิจ

☐ ส่วนกลาง ☐ ระดับจังหวัด ☐ ระดับอำเภอ ☐ ระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

☐ หน่วยงานภาคเอกชน ☐ สถาบันการศึกษา ☐ สมาคม ชมรม มูลนิธิ

☐ ผู้ประกอบการเอกชน ประเภทสถานประกอบการ (ระบุ)

☐ ประชาชนทั่วไป อำเภอ (ระบุ)จังหวัด (ระบุ)

☐ สื่อมวลชน ☐ อื่น ๆ (ระบุ)

๑.๓ ท่านเคยได้ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินโครงการ มาก่อนหรือไม่

☐ ไม่เคย ☐ เคย จาก (ระบุ)

ส่วนที่ ๒ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะวันออกเฉียงเหนือและกลุ่มจังหวัด

(ร่าง) วิสัยทัศน์การพัฒนาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

“Connecting Esan”

Connectivity, Creativity, Sustainability, Empowerment

“อีสานเชื่อมกัน”

“เชื่อมโยงด้วยระบบการตั้งถิ่นฐานอย่างเกื้อกูล

เพิ่มพูนศักยภาพเมืองเพื่อสร้างรายได้เปรียบทางการแข่งขัน

ยกระดับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และเศรษฐกิจสีเขียว

พัฒนาการท่องเที่ยวและเครือข่ายการค้า นำพามิติภาคด้วยความยั่งยืน”

๒.๑ ท่านคิดว่า (ร่าง) วิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะวันออกเฉียงเหนือ มีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร

ความเหมาะสม	ระดับความเหมาะสม		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
๑.ความเหมาะสมของ (ร่าง) วิสัยทัศน์ต่อภาพอนาคตของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			

ประเด็นเสนอแนะอื่น ๆ ต่อ (ร่าง) วิสัยทัศน์การพัฒนาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ถ้ามี).....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ความเหมาะสม	ระดับความเหมาะสม		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
๒. ความเหมาะสมของยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			
๒.๑ สร้างความสมดุลของการพัฒนาเพื่อความยั่งยืน (Creating Sustainability)			
๒.๒ พัฒนาระบบเมืองและกลุ่มเมืองที่มีประสิทธิภาพ (Building Urban-Rural Linkage)			
๒.๓ พัฒนาระบบเศรษฐกิจอย่างทั่วถึง (Developing Inclusive Economic)			
๒.๔ พัฒนาความสามารถในการแข่งขันและรองรับการลงทุน (Strengthening Competitiveness)			
๒.๕ สร้างกลไกเชิงรุกเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ (Delivering Active Mechanism)			

ประเด็นเสนอแนะอื่น ๆ ต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ถ้ามี)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

..... 	
---	---

๒.๒ ท่านคิดว่าระหว่างทางเลือกการพัฒนาที่ ๑ และทางเลือกการพัฒนาที่ ๒ ทางเลือกใดมีความเหมาะสมกับการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือในอนาคต

ทางเลือกการพัฒนากรณีที่ ๑ : การพัฒนาเชื่อมโยงความเจริญตามศักยภาพ การเติบโตจากภายในและเชื่อมโยงสู่ภูมิภาคอินโดจีน	ทางเลือกการพัฒนากรณีที่ ๒ : การพัฒนาส่งต่อความเจริญ การเติบโตตามลำดับศักดิ์ และการเชื่อมโยงการพัฒนาจากภายในประเทศสู่ภูมิภาคโดยรอบ
แนวทางการพัฒนา • การเติบโตจากภายในภาค ยกกระตือรือร้นการพัฒนาตามศักยภาพพื้นที่ในภาค และเชื่อมโยงสู่ภูมิภาคอินโดจีน • เน้นการพัฒนาทางเศรษฐกิจการค้าบริการที่ต่อยอดจากภาคการเกษตรและสินทรัพย์ท้องถิ่น เพื่อต่อการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจชีวภาพในภาคและการเชื่อมโยงการค้าสู่ภูมิภาคอินโดจีน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาเมืองรองรับการลงทุน • มุ่งเน้นให้เกิดการพัฒนาจังหวัดและเมือง ตามความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน (Specialize) โดยจังหวัดหลักจะเป็นศูนย์กลางที่หลากหลาย (Diversified) • ส่งเสริมให้เกิดการเชื่อมโยงทุกพื้นที่เพื่อเชื่อมโยงกิจกรรมและกระจายความเจริญรวมถึงโอกาสทางเศรษฐกิจ • เสริมสร้างบทบาทของเมืองรองและชนบทให้มีความสำคัญพึ่งพาตนเองได้ และมีความเกื้อกูลกับเมือง	แนวทางการพัฒนา • การเชื่อมโยงการพัฒนาจากศูนย์กลางประเทศและส่งต่อความเจริญตามลำดับศักดิ์ พัฒนาจากภายในภาคเชื่อมโยงสู่ประเทศ • เน้นการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและศิลปวัฒนธรรม การเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การเติบโตทางเศรษฐกิจที่สมดุลระหว่างภาคเกษตรและอุตสาหกรรมในอนาคต ตลอดจนการพัฒนาเมืองและชนบท • มุ่งเน้นให้เกิดการพัฒนาจังหวัดและเมืองหลักที่มีลำดับศักดิ์สูง ให้เป็นศูนย์กลางของพื้นที่และเมืองบริวาร (Centric metropolis city) • ส่งเสริมให้เกิดการเชื่อมโยงเมืองหลักกับเมืองบริวาร เพื่อส่งต่อแรงงานและทรัพยากร ที่จะสนับสนุนการเติบโตของเมืองศูนย์กลาง • เสริมสร้างบทบาทของเมืองศูนย์กลางให้มีความเป็นเลิศ เชื่อมโยงกับนอกภูมิภาคและต่างประเทศ
ข้อดี • เสริมสร้างโอกาสใหม่ๆ และกระจายความเจริญให้กับภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยรวมได้ทั่วถึงมากขึ้น	ข้อดี • สอดคล้องกับโครงสร้างการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ เฉพาะภาคการค้า อุตสาหกรรม และการค้าระหว่างประเทศ มุ่งผลในระยะยาวอันไกล

ทางเลือกการพัฒนากรณีที่ ๑ : การพัฒนาเชื่อมโยงความเจริญตามศักยภาพ การ เติบโตจากภายในและเชื่อมโยงสู่ภูมิภาคอินโดจีน	ทางเลือกการพัฒนากรณีที่ ๒ : การพัฒนาส่งต่อความเจริญ การเติบโตตามลำดับ ศักดิ์ และการเชื่อมโยงการพัฒนาจาก ภายในประเทศสู่ภูมิภาคโดยรอบ
● เกิดเมืองศูนย์กลางขนาดกลางและขนาดเล็กใหม่เพิ่มขึ้น ประชาชนเข้าถึงโอกาสและการบริการของรัฐได้ง่ายขึ้น ● เมืองและชนบทมีความเกื้อกูล เมืองขนาดเล็กมีบทบาทและพึ่งพาตนเองได้ ● เอื้อให้เกิดการแข่งขัน และเสริมความเชี่ยวชาญ และการพัฒนาของแต่ละเมือง ● ลดการอพยพย้ายถิ่นออกนอกภูมิภาคหรือเข้าสู่เมืองหลักศูนย์กลางของภูมิภาค	● เมืองศูนย์กลางหลักค่อนข้างมีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานและทรัพยากร ในการยกระดับการพัฒนาขึ้น คาดว่าจะใช้งบประมาณ และระยะเวลาในการพัฒนาที่น้อยและสั้นกว่าแบบแรก ● สอดคล้องกับโครงสร้าง นโยบายเดิม และรูปแบบการกระจายตัวทางเศรษฐกิจของภาคฯ ในปัจจุบัน อยู่แล้ว
ข้อเสีย ● ใช้เวลาและงบประมาณมาก ในการกระจายโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่ดี ● พึ่งพานโยบายและวิสัยทัศน์ระยะยาว จึงมีความเสี่ยงที่จะเกิดการพัฒนาที่ไม่ต่อเนื่องหากนโยบายเปลี่ยนแปลง	ข้อเสีย ● เมืองขนาดรองและเมืองขนาดเล็ก ขาดบทบาทของตนเองและต้องพึ่งพาเมืองศูนย์กลาง ไม่สามารถพึ่งพาตนเองได้ในระยะยาว ● เกิดการย้ายถิ่นฐานเข้าสู่เมืองศูนย์กลางมากขึ้นในอนาคต

เห็นด้วยกับ

☐ ทางเลือกการพัฒนากรณีที่ ๑

☐ ทางเลือกการพัฒนากรณีที่ ๒

☐ อื่น ๆ (ระบุ)

๒.๓ การกำหนดกรอบนโยบายการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือในด้านการอนุรักษ์ และพัฒนา ตามรายละเอียดในด้านล่าง ทำคิดว่านโยบายที่ได้กำหนดมีความเหมาะสมแล้วหรือไม่ หรือมีข้อเสนอแนะอื่น ๆ อย่างไร

กรอบนโยบายการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการอนุรักษ์	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม
อนุรักษ์ทรัพยากรเพื่อเป็นต้นทุนการพัฒนาอย่างยั่งยืน ทั้งแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ ได้แก่ ป่าไม้ แม่น้ำ และ ทรัพยากรทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่มีคุณค่า		
การบริหารจัดการแหล่งทรัพยากรเชิงรุกเพื่อรักษาคุณค่า แหล่งทรัพยากร โดยจำแนกขอบเขตพื้นที่ที่สงวนรักษา กำหนดกรอบการใช้ ประโยชน์ และการบริหารจัดการแหล่งทรัพยากรร่วมกัน ระหว่างรัฐและประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ		
สร้างสมดุลการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์แหล่งทรัพยากร โดยคำนึงถึงศักยภาพ และความสามารถในการรองรับ (Carrying Capacity) ของแหล่งทรัพยากรธรรมชาติและ ประวัติศาสตร์วัฒนธรรม		
- พัฒนาเครือข่ายแหล่งทรัพยากรระดับภาคและประเทศ เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ และเชื่อมโยงคุณค่าระหว่างแหล่ง ทรัพยากรในระดับภาค ประเทศ และภูมิภาค - พัฒนาแนวเชื่อมโยงระบบนิเวศป่าไม้ - พัฒนาแนวเชื่อมโยงแหล่งประวัติศาสตร์วัฒนธรรม		
- ข้อเสนอแนะอื่น ๆ (ถ้ามี)		

กรอบนโยบายการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการพัฒนา	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม
● พัฒนาการเชื่อมโยงภาคตะวันออกเฉียงเหนือในระดับประเทศและภูมิภาค ▪ แนวพัฒนาเศรษฐกิจหลักแนวทิศเหนือ-ใต้ และแนวตะวันออก-ตะวันตก ภายใต้นโยบายและแผนงานโครงการในอนาคต รองรับแนวการค้าและโลจิสติกส์ระหว่างตอนบนและตอนล่างของภาค ▪ แนวการท่องเที่ยวหลักตอนกลางของภาค ▪ แนวโครงข่ายการท่องเที่ยวรอง		
● พัฒนาเศรษฐกิจบนฐานทรัพยากร เอกลักษณ์ และนวัตกรรม ▪ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศป่าไม้ และการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์วัฒนธรรมไทย-ลาว ▪ การพัฒนาการเกษตรเศรษฐกิจและการแปรรูปอุตสาหกรรมชีวภาพ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์การแพทย์ เวชสำอาง อาหาร พลังงานทดแทน และผลิตภัณฑ์จาก “สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์” (GI) ▪ พัฒนาอุตสาหกรรมบนฐานการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อยกระดับเศรษฐกิจของภาคได้		
● พัฒนาเมืองศูนย์กลางและโครงข่ายกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพ เพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจ การค้าการลงทุน ได้แก่ เมืองศูนย์กลางหลักและรองระดับภาคย่านอุตสาหกรรมและโลจิสติกส์ แหล่งท่องเที่ยว พื้นที่การค้าชายแดน และเขตพัฒนาเกษตรกรรมที่มีศักยภาพ		
● ข้อเสนอแนะอื่น ๆ (ถ้ามี)		

๒.๔ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

ส่วนที่ ๓ ความพึงพอใจในการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ ครั้งที่ ๒ และการประชุมกลุ่มย่อย ระดับกลุ่มจังหวัด

หัวข้อประเมิน	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	พอใช้	ควรปรับปรุง
๑. ระบบการจัดประชุม					
๒. เอกสารและสื่อประกอบการประชุม					
๓. ระยะเวลาการจัดประชุม					
๔. การแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็น					
๕. ประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดประชุม					
๖. ความพึงพอใจที่ได้รับจากการเข้าร่วมประชุม					

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ท่านสามารถตอบแบบสอบถามผ่านช่องทางตาม QR Code ด้านล่างนี้ได้

ท่านสามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ : ว่าที่ร้อยตรี วิสุทธาธิปดี สิริพันธ์ธรราร

โทรศัพท์ ๐๙๔-๘๗๒-๖๒๖๒ E-mail : visut.sir@gmail.com

ขั้นตอนการวางแผนนโยบายระดับภาค

• กระบวนการวางแผน

1. การวิเคราะห์สถานการณ์ และทิศทางการพัฒนา นโยบายระดับภาค
2. การจัดทำวิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย ร่างแผนจัด
3. การจัดทำกรอบนโยบายการใช้พื้นที่ภาค
4. แผนนโยบายการพัฒนาทรัพยากร
 1. แผนผังแสดงการใช้ประโยชน์ที่ดิน
 2. แผนผังแสดงการตั้งถิ่นฐานและระบบชุมชน
 3. แผนผังแสดงระบบคมนาคมและการขนส่ง
 4. แผนผังแสดงระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการและบริการสาธารณะตามโครงสร้างพื้นฐาน
 5. แผนผังแสดงเขตพัฒนาการท่องเที่ยว
 6. แผนผังแสดงพื้นที่พัฒนาพืช
 7. แผนผังแสดงแหล่งศิลปวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ท้องถิ่น
 8. แผนผังแสดงแหล่งทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม
 9. แผนผังแสดงพื้นที่พัฒนาพลังงาน
 10. แผนผังแสดงพื้นที่
 11. แผนผังแสดงการเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคม
 12. แผนผังอื่น ๆ ตามความจำเป็น

5. การยกร่างแผนนโยบายระดับภาค
6. เสนอคณะกรรมการนโยบาย การเมืองท้องถิ่น
7. ประกาศแผนนโยบายระดับภาค ในราชกิจจานุเบกษา

• การมีส่วนร่วม

การระดมเชิงปฏิบัติการ (Work Shop) และการประชุมกลุ่มย่อย (Focus group) เพื่อระดมความคิดเห็น

ครั้งที่ 1 บัณฑิต ความต้องการ และทิศทางการพัฒนาภาค

ครั้งที่ 2 วิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ ยุทธศาสตร์ และเป้าหมายการใช้พื้นที่ภาค

ครั้งที่ 3 จัดทำร่างแผนนโยบายระดับภาค

กลุ่มเป้าหมาย

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคประชาสังคม ภาคประชาชน และภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

การประชุมกลุ่มย่อยเฉพาะด้าน (Focus Group)

ด้านเศรษฐกิจ ด้านการพัฒนาเมืองและชนบท ด้านการใช้ประโยชน์ที่ดิน และด้านการคมนาคมขนส่ง และโครงสร้างพื้นฐาน และประชุมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการพัฒนาพื้นที่

มีการประชุมเชิงปฏิบัติการ 2 ครั้ง
ครั้งแรกเพื่อจัดทำร่างแผนนโยบาย
ครั้งที่ 2 เพื่อจัดทำร่างแผนนโยบาย

เว็บไซต์

QR Code

Facebook

Twitter

YouTube

Instagram

LinkedIn

Google Plus

Skype

WhatsApp

Viber

Telegram

Signal

Line

Facebook

Twitter

กรมส่งเสริมการศึกษาระดับ
มัธยมศึกษา

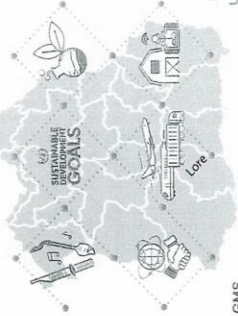
การวางแผนนโยบายระดับภาค ภาคตะวันออก [เชิงเหนือ]

เชื่อมโยง

ด้วยเศรษฐกิจฐานนวัตกรรม

ยกระดับ

สู่มาตรฐานสากล

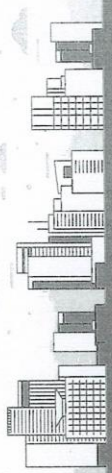
เชื่อมโยง

เป็นศูนย์กลาง GMS

พัฒนา

บนความยั่งยืน

เป็นกรอบสำหรับการพัฒนาภาคตะวันออกบนฐานการเชื่อมโยง
สร้างความสมดุลระหว่างเมืองกับชนบท
สนับสนุนให้ไทยพร้อมแข่งขันในเวทีโลก
ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน
สอดคล้องกับความต้องการของสังคมไทย

• โครงการพัฒนาระบบนิเวศภาค ภาคตะวันออกเชิงเหนือ

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา
ระดับมัธยมศึกษา
โทร 02 201 8321 หรือ 02 231 8339
www.ses.go.th

บริษัท ทีเอสที จำกัด
1189 อาคารนิคมพัฒนา
เลขที่ 1189 ถนนพหลโยธิน
เลขที่ 1189 ถนนพหลโยธิน
โทร 0-2617-0423 และ 0800559012

กรมโยธาธิการและผังเมือง
กระทรวงมหาดไทย

สำนักผังประเทศและผังภาค
National and Regional Planning Bureau

พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

ผังนโยบายการใช้ประโยชน์พื้นที่

ผังนโยบายระดับประเทศ
ผังนโยบายระดับภาค
ผังนโยบายระดับจังหวัด
ผังเมืองรวมจังหวัด

ความสำคัญของการวางผังเมือง
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560

มาตรา 72

รัฐพึงดำเนินการเกี่ยวกับที่ดิน ทรัพยากรน้ำ และพลังงาน ดังต่อไปนี้

- (1) วางแผนการใช้ที่ดินของประเทศให้เหมาะสมกับสภาพของพื้นที่และศักยภาพที่ดิน ตามหลักการพัฒนาที่ยั่งยืน
- (2) จัดให้มีการวางผังเมืองทุกระดับและบังคับการให้เป็นไปตามผังเมืองอย่างมีประสิทธิภาพ รวมตลอดทั้งพัฒนาเมืองให้มีความเจริญ โดยสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่

ความหมายการผังเมือง
ตามพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

“การผังเมือง” หมายความว่า การวาง จัดทำ และการดำเนินการให้เป็นไปตามผังเมือง
ในระดับต่าง ๆ สำหรับเป็นรอบขี้นำการพัฒนา ทางด้านกายภาพ ในระดับประเทศ
ระดับภาค ระดับจังหวัด ระดับเมือง ระดับชนบทและพื้นที่เฉพาะ

ควบคู่กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อการพัฒนาเมืองบริเวณที่เกี่ยวข้อง
หรือชนบทให้มีหรือทำให้ดียิ่งขึ้นซึ่งลักษณะ ความสะอาดสบาย ความเป็นระเบียบ ความสวยงาม
การใช้ประโยชน์ในทรัพย์สิน การคมนาคมและการขนส่ง ความปลอดภัยของประชาชน สวัสดิภาพของสังคม
การป้องกันภัยพิบัติ และการป้องกัน ความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อส่งเสริมการเศรษฐกิจ สังคม
และสภาพแวดล้อม เพื่อดำรงรักษา หรือบูรณะสถานที่และวัตถุที่มีประโยชน์ หรือคุณค่าในทางศิลปกรรม
สถาปัตยกรรม ประวัติศาสตร์ หรือโบราณคดี หรือบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ภูมิประเทศทั้งดงามหรือมีคุณค่าในทางธรรมชาติ

“การพัฒนาเมือง” หมายความว่า การดำเนินการวางนโยบาย รวมทั้งการสร้าง ปรับปรุง
ฟื้นฟู บูรณะ ดำรงรักษา หรือดำเนินการอื่นใดเพื่อพัฒนาที่ดินหรือสิ่งทรมทรัพย์
ภายใต้กรอบของการผังเมือง เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน
และความเจริญก้าวหน้าของเมืองบริเวณที่เกี่ยวข้อง หรือชนบท ในด้านต่าง ๆ

“ผังเมืองรวม” หมายความว่า แผนผัง นโยบาย และโครงการ รวมทั้งมาตรการควบคุม
โดยทั่วไปในพื้นที่หนึ่งพื้นที่ใด เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาเมืองและการดำรงรักษาเมือง
บริเวณที่เกี่ยวข้อง หรือชนบท ในด้านการใช้ประโยชน์ในทรัพย์สิน การคมนาคมและการขนส่ง
การสาธารณูปโภค สาธารณูปการ บริการสาธารณะ และสภาพแวดล้อม
เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของการผังเมือง

“ผังเมืองเฉพาะ” หมายความว่า แผนผังและโครงการดำเนินการเพื่อพัฒนาหรือดำรงรักษา
บริเวณเฉพาะแห่งหรือกิจการที่เกี่ยวข้องในเมือง บริเวณที่เกี่ยวข้อง หรือชนบท เพื่อประโยชน์
ในการสร้างเมืองใหม่ การพัฒนาเมือง การอนุรักษ์เมือง หรือการฟื้นฟูเมือง

วัตถุประสงค์การวางกรอบนโยบายและการวางผังเมือง

มาตรา 6 บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้มุ่งหมายเพื่อกำหนดรูปแบบการวางและจัดทำผังเมืองทุกระดับ พร้อมทั้งบริหารจัดการผังเมืองให้มีรูปแบบการดำเนินการและการบริหารจัดการที่เหมาะสม สอดคล้องกับแนวนโยบายแห่งรัฐ ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนและขั้นตอนการดำเนินการปฏิรูปประเทศ สภาพเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

โดยการวางกรอบและนโยบายด้านการพัฒนาพื้นที่และการใช้ประโยชน์ที่ดิน

ระดับประเทศ ระดับภาค ระดับจังหวัด ระดับเมือง และระดับชนบท

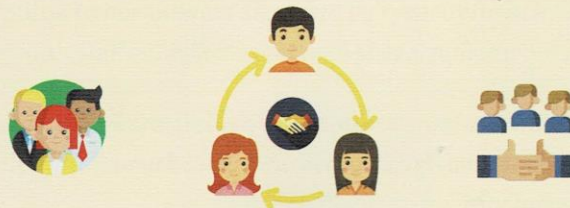
ตลอดจนกระจายอำนาจในการวางและจัดทำผังเมืองให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

โดยคำนึงถึงความสามารถในการรองรับการเปลี่ยนแปลงหรือการพัฒนาของพื้นที่

ทั้งนี้ ภายใต้วัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

- (1) วางและจัดทำผังเมืองในแต่ละระดับให้สอดคล้องกัน
- (2) วางกรอบและนโยบายการพัฒนาเมือง บริเวณที่เกี่ยวข้อง และชนบทอย่างสมดุลและยั่งยืน
- (3) วางกรอบและนโยบายด้านการพัฒนา และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (4) วางกรอบในการอนุรักษ์และรักษาคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรม
- (5) วางแนวทางเพื่อให้หน่วยงานของรัฐนำไปใช้ในการกำหนดนโยบายและโครงการพัฒนา ภายใต้หน้าที่และอำนาจของตนให้สอดคล้องกับผังเมืองแต่ละระดับ
- (6) แก้ไขปัญหาผลกระทบจากการใช้ประโยชน์ที่ดินที่ไม่สอดคล้องกันให้มีการใช้ประโยชน์อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะเป็นการป้องกัน แก้ไข หรือบรรเทาภัยพิบัติที่อาจเกิดขึ้น

มาตรา 7 ธรรมเนียมว่าด้วยการผังเมืองที่คณะกรรมการนโยบายการผังเมืองแห่งชาติจัดทำตามมาตรา 75 (8) เมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแล้ว มีผลผูกพันหน่วยงานของรัฐ และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องที่จะต้องดำเนินการต่อไปตามหน้าที่และอำนาจของตน

การวางและจัดทำผังเมือง

มาตรา 8 ผังเมืองตามพระราชบัญญัตินี้ ได้แก่

(1) ผังนโยบายการใช้ประโยชน์พื้นที่ คือ การกำหนดกรอบนโยบายและยุทธศาสตร์ของการพัฒนาประเทศในด้านการใช้พื้นที่เพื่อให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการ แบ่งเป็นสามประเภท ดังต่อไปนี้

(ก) ผังนโยบายระดับประเทศ

(ข) ผังนโยบายระดับภาค

(ค) ผังนโยบายระดับจังหวัด

(2) ผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดิน คือ การกำหนดกรอบแนวทางและแผนงานการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่หนึ่งพื้นที่ใดเพื่อการพัฒนาเมืองและการดำรงรักษาเมือง บริเวณที่เกี่ยวข้อง และชนบท แบ่งเป็นสองประเภท ดังต่อไปนี้

(ก) ผังเมืองรวม

(ข) ผังเมืองเฉพาะ

มาตรา 9 การวางและจัดทำผังนโยบายการใช้ประโยชน์พื้นที่ตามมาตรา 8 (1) และผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดิน

ตามมาตรา 8 (2) ต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็น การปรึกษาหารือและการมีส่วนร่วมของประชาชน

ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการผังเมืองกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการนโยบาย

การผังเมืองแห่งชาติโดยให้คำนึงถึงผู้ที่ได้รับผลกระทบในผังแต่ละประเภท และต้องมีการประชาสัมพันธ์ให้ทราบ

ด้วยวิธีการที่หลากหลายและทั่วถึง โดยมีข้อมูลเพียงพอต่อการที่ประชาชนจะเข้าใจถึงผลกระทบต่อประชาชน ชุมชน

สิ่งแวดล้อม ความหลากหลายทางชีวภาพ และแนวทางการเยียวยาความเดือดร้อน หรือความเสียหายแก่ประชาชนหรือชุมชน

การวางและจัดทำผังนโยบายการใช้ประโยชน์พื้นที่ตามมาตรา 8 (1) และผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดิน

ตามมาตรา 8 (2) ให้กรมโยธาธิการและผังเมืองประสานการดำเนินการกับหน่วยงานและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

เพื่อให้เกิด การบูรณาการในการดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 10 เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการผังเมือง ให้กรมโยธาธิการและผังเมืองจัดให้มีการทบทวนผังนโยบาย

การใช้ประโยชน์พื้นที่ทุกห้าปี หรือในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อให้สอดคล้องกับแนวนโยบายแห่งรัฐ ยุทธศาสตร์ชาติ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนและขั้นตอนการดำเนินการปฏิรูปประเทศ สภาพเศรษฐกิจและสังคม

หรือทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปจะจัดให้มีการทบทวนผังนโยบายการใช้ประโยชน์พื้นที่ก่อน

ระยะเวลาดังกล่าวก็ได้

ให้กรมโยธาธิการและผังเมืองจัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ของปีงบประมาณ

ที่ผ่านมาเสนอต่อคณะกรรมการนโยบายการผังเมืองแห่งชาติ เพื่อให้ความเห็นชอบภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณ

โดยอย่างน้อยต้องสรุปผลการดำเนินการวางและจัดทำผังเมืองตามมาตรา 8 และผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินการตาม

พระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคด้วย

มาตรา 11 การวางและจัดทำผังนโยบายระดับจังหวัดจะต้องสอดคล้องและเชื่อมโยงกับผังนโยบายระดับภาค

ส่วนการวางและจัดทำผังนโยบายระดับภาคจะต้องสอดคล้องและเชื่อมโยงกับผังนโยบายระดับประเทศ

มาตรา 12 เมื่อได้มีการประกาศผังนโยบายระดับประเทศ ผังนโยบายระดับภาค หรือผังนโยบายระดับจังหวัด

ในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจเพื่อให้เป็นไปตามผังนโยบายดังกล่าว

ทั้งนี้ ให้กรมโยธาธิการและผังเมืองมีหน้าที่ให้คำแนะนำแก่หน่วยงานของรัฐด้วย

ระบบการวางผังเมืองของประเทศไทย แบ่งเป็น 2 กลุ่ม 5 ประเภท

ผังนโยบายการใช้ประโยชน์พื้นที่

กำหนดกรอบนโยบายและยุทธศาสตร์ของการพัฒนาประเทศในด้านการใช้พื้นที่เพื่อให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการ แบ่งเป็น 3 ประเภท

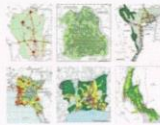
ผังนโยบายระดับประเทศ

กรอบนโยบายการพัฒนาพื้นที่ระดับประเทศ

ด้านการใช้พื้นที่ การพัฒนาเมืองและชนบท โครงสร้างพื้นฐานหลัก การพัฒนาพื้นที่พิเศษ การรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ฯลฯ

ผังนโยบายระดับภาค

แผนผังนโยบายการพัฒนาพื้นที่ภาค

ขึ้นำการพัฒนาและดำรงรักษาพื้นที่ที่มีขอบเขตเกินหนึ่งจังหวัด ในด้านการใช้ประโยชน์ที่ดิน การพัฒนาเมือง การคมนาคม และการขนส่ง การสาธารณสุข โภค สาธารณูปการ และการบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ผังนโยบายระดับจังหวัด

แผนผังยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่จังหวัด

เป็นแนวทาง/มาตรการการพัฒนาพื้นที่ระดับจังหวัด ด้านการใช้ประโยชน์ที่ดิน การพัฒนาเมือง การคมนาคม และการขนส่ง การสาธารณสุข โภค สาธารณูปการ และการดำรงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดิน

กำหนดกรอบแนวทางและแผนงานการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่หนึ่งพื้นที่ใด เพื่อการพัฒนาเมืองและการดำรงรักษาเมือง บริเวณที่เกี่ยวข้อง และชนบท แบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่

ผังเมืองรวม

แผนผัง มาตรการ ข้อกำหนด ผังเมืองรวมจังหวัด

และผังเมืองรวมเมือง/ชุมชน

ด้านการใช้ประโยชน์ที่ดิน พื้นที่โล่ง โครงการคมนาคมขนส่ง กิจกรรมสาธารณสุข โภค สาธารณูปการ และบริการสาธารณะ

ผังเมืองเฉพาะ

แผนผังและโครงการดำเนินการ

เพื่อพัฒนาหรือดำรงรักษาบริเวณเฉพาะแห่ง หรือ กิจกรรมที่เกี่ยวข้อง ในเมืองและบริเวณที่เกี่ยวข้อง หรือชนบท

คณะกรรมการให้ความเห็นชอบผัง มี 3 ระดับ

คณะกรรมการนโยบาย

การผังเมืองแห่งชาติ

ประธาน: นายกรัฐมนตรี

เห็นชอบผังนโยบายระดับประเทศ และผังนโยบายระดับภาค

คณะกรรมการผังเมือง

ประธาน: ปลัด มท.

เห็นชอบผังนโยบายระดับจังหวัด

ผังเมืองรวม (ที่ ยผ. จัดทำ) และผังเมืองเฉพาะ

คณะกรรมการ

ผังเมืองจังหวัด

ประธาน: ปลัด มท. (กทม.)

ประธาน: ผวจ. (จังหวัดอื่น)

เห็นชอบผังเมืองรวมที่ อปท.จัดทำ

กรอบแนวคิดการวางผังนโยบายการใช้พื้นที่

แนวนโยบายแห่งรัฐ

ยุทธศาสตร์ชาติ 2580

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

มั่นคง	มั่งคั่ง	ยั่งยืน
- มีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง - ประเทศไทยมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย - สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคง มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน - มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ	- ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ยกระดับเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชาชนได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างทั่วถึง - เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน - มีความสมบูรณ์ทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง อาทิ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงินและอื่นๆ	- การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญด้านรายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างต่อเนื่อง โดยไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม - มีการผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลก - คนไทยมีความรับผิดชอบต่อสังคม มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน - ทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ

การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมขนส่ง

การก้าวเข้าสู่ประเทศไทย 4.0

กรอบแนวคิดการวางผังนโยบายการใช้พื้นที่

สถานการณ์ภายนอก

วาระการพัฒนาที่ยั่งยืน (17 เป้าหมาย)

SDG 11 เมืองและถิ่นฐานมนุษย์อย่างยั่งยืน

SDG 15 ปกป้อง พื้นฟูและจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน

ความเชื่อมโยงกับอาเซียน กรอบความร่วมมือเอเชีย (ACD)

กรอบอนุภูมิภาค AEC, IMT-GT, GMS

การเปิดเสรีมากขึ้นของอาเซียนภายหลังปี 2558

ทั้งภาคสินค้า บริการ และการเงิน

กระแสโลกาภิวัตน์

การค้า การลงทุน แรงงาน วัฒนธรรม
เคลื่อนย้าย ขยายตัวอย่างไร้พรมแดน

การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศและภัยพิบัติ

ส่งผลต่อการเกิดภัยธรรมชาติ และการผลิตภาคเกษตร
ประเทศต่างๆ จึงดำเนินการลดก๊าซเรือนกระจก
อย่างจริงจัง มุ่งควบคุมการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิเฉลี่ยของโลก

สถานการณ์เศรษฐกิจโลก

การปรับเปลี่ยนทิศทาง นโยบายของประชาคมมหาอำนาจ
ทางเศรษฐกิจ สำหรับอเมริกา จีน ยุโรป และญี่ปุ่น
ก่อให้เกิดการแข่งขันที่รุนแรงขึ้น

ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดิจิทัล

รูปแบบการผลิต การดำเนินธุรกิจและการใช้ชีวิต
การพัฒนาเศรษฐกิจเติบโตแบบก้าวกระโดด

สถานการณ์ภายใน

การก้าวเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์

จึงส่งผลต่อกำลังแรงงานในอนาคต

ประชากรเมืองเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว

การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้รองรับการขยายตัว
ได้อย่างเพียงพอ

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม

การใช้ประโยชน์เกินกว่าศักยภาพในการฟื้นฟู
ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน และต้นทุนทางเศรษฐกิจ

กิจกรรมเศรษฐกิจและการกระจายตัว ของเมืองหลักไม่สมดุล

กระจุกตัวในกรุงเทพมหานคร และภาคตะวันออก

โครงสร้างเศรษฐกิจเปลี่ยนไปสู่ภาคอุตสาหกรรม

และการบริการ ขณะที่กำลังเข้าสู่สังคมผู้สูงวัย
ทำให้เกิดปัญหาการขาดแคลนแรงงานในอนาคต

ความต้องการใช้น้ำจะเพิ่มขึ้นในอนาคต

จากการขยายตัวและกิจกรรมทางเศรษฐกิจในขณะนี้
การบริหารจัดการน้ำขาดประสิทธิภาพ

การวิเคราะห์ความเหมาะสมการพัฒนาพื้นที่

ปัจจัยด้านนโยบายการพัฒนาพื้นที่

การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
รถไฟฟ้าความเร็วสูง
ท่าเรืออุตสาหกรรม
มอเตอร์เวย์ระหว่างเมือง
เมืองใหม่

ปัจจัยทางด้านกายภาพ

ลักษณะภูมิประเทศ
ความลาดชัน
เขตชลประทาน
คุณภาพดิน

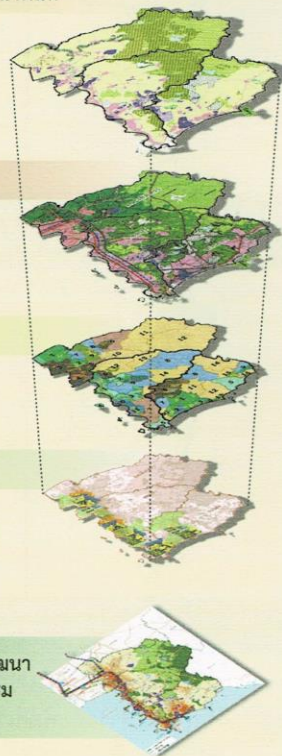
ปัจจัยด้านพื้นที่เสี่ยง

พื้นที่เสี่ยงภัยน้ำท่วม
ภัยแล้ง ดินถล่ม
กีดขวางชายฝั่ง

พื้นที่กันออก

พื้นที่ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ
พื้นที่ควบคุมตามกฎหมาย
พื้นที่อนุรักษ์
พื้นที่เสี่ยงภัยทางธรรมชาติ
ป่าไม้ ป่าชายเลน

พื้นที่ที่เหมาะสมในการพัฒนา พัฒนาเมือง เกษตรกรรม อุตสาหกรรม

ผังนโยบายระดับประเทศ

มาตรา 13

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการผังเมือง ให้กรมโยธาธิการและผังเมืองวางและจัดทำผังนโยบายระดับประเทศ เพื่อใช้เป็นกรอบนโยบายและยุทธศาสตร์ของการพัฒนาประเทศในด้านการใช้พื้นที่ การพัฒนาเมือง บริเวณที่เกี่ยวข้อง และชนบท โครงสร้างพื้นฐานหลัก การพัฒนาพื้นที่พิเศษ การรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการอื่น ๆ ที่จำเป็น เสนอต่อคณะกรรมการนโยบายการผังเมืองแห่งชาติเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

องค์ประกอบผังนโยบายระดับประเทศ

มาตรา 14

ผังนโยบายระดับประเทศ ประกอบด้วย

- (1) วัตถุประสงค์ในการวางและจัดทำผังนโยบายระดับประเทศ
- (2) กรอบนโยบาย เป้าหมาย แผนและแผนผังทางด้านกายภาพ เพื่อการพัฒนาหรือการอนุรักษ์ของประเทศ มีดังต่อไปนี้

(ก) การใช้ประโยชน์พื้นที่	(ข) การตั้งถิ่นฐานและระบบชุมชน	(ค) โครงสร้างพื้นฐานด้านต่าง ๆ	(ง) พื้นที่พัฒนาพิเศษ
(จ) ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และระบบนิเวศ	(ฉ) ศิลปวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ท้องถิ่น	(ช) การพัฒนาเมืองและชนบท	(ซ) การเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาค

(ณ) การอื่น ๆ ที่จำเป็น

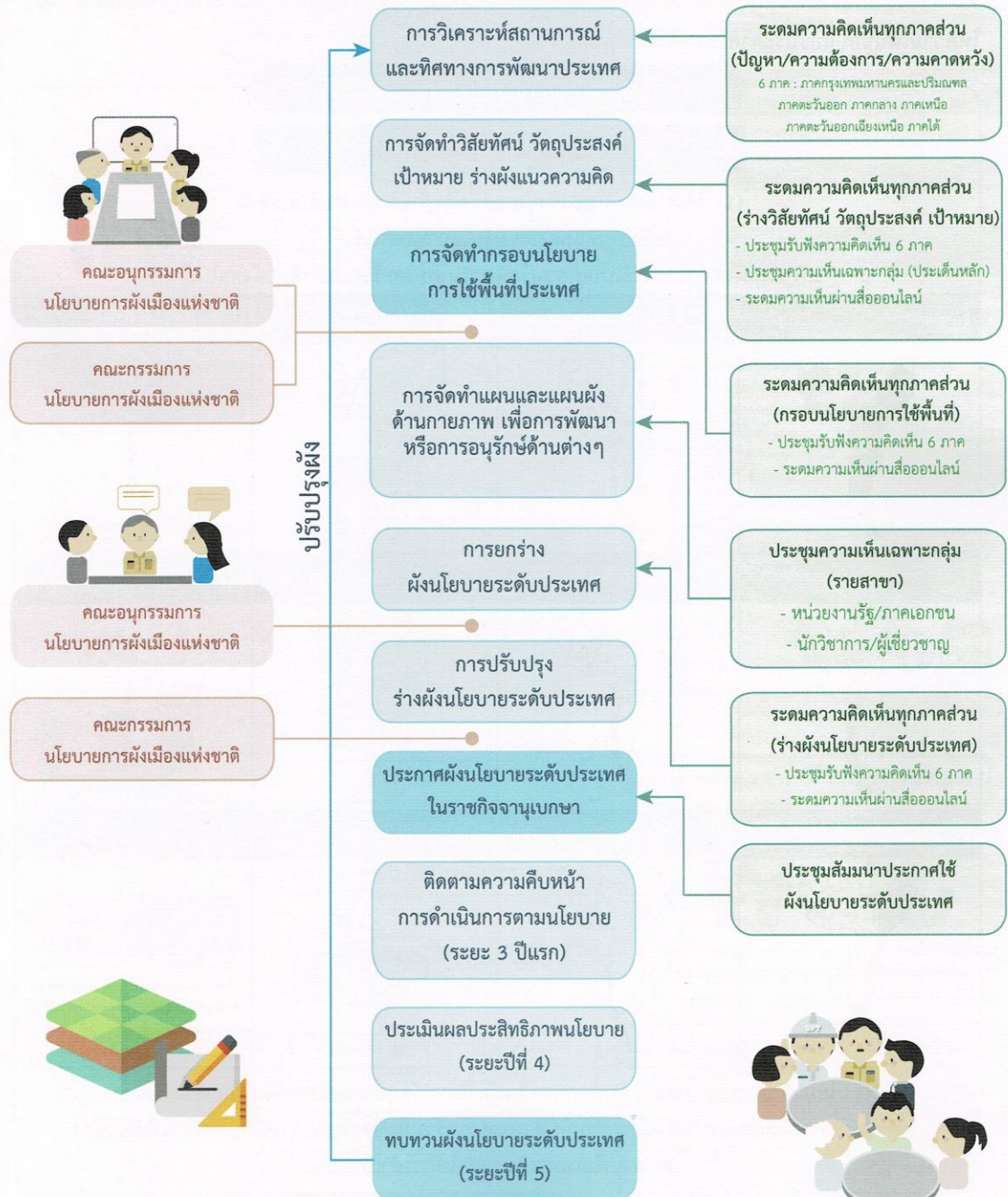
- (3) มาตรการและวิธีการดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของผังนโยบายระดับประเทศ
- (4) การบริหารและพัฒนากการผังเมือง วิธีปฏิบัติ และความร่วมมือของหน่วยงานและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งกรอบระยะเวลาในการดำเนินการ

ขั้นตอนการวางแผนนโยบายระดับประเทศ

การประชุมคณะกรรมการ

กระบวนการวางแผน

การมีส่วนร่วม

ผังนโยบายระดับภาค

มาตรา 15 เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของผังเมือง ให้กรมโยธาธิการและผังเมืองวางและจัดทำผังนโยบายระดับภาค เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและการดำรงรักษาพื้นที่ที่มีขอบเขตเกินหนึ่งจังหวัด ในด้านการใช้ประโยชน์ที่ดิน การพัฒนาเมืองและชนบท การคมนาคมและการขนส่ง การสาธารณสุข โภค สาธารณูปการและบริการสาธารณะ รวมทั้งบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เสนอต่อคณะกรรมการนโยบายผังเมืองแห่งชาติเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

องค์ประกอบผังนโยบายระดับภาค

มาตรา 16 ผังนโยบายระดับภาค ประกอบด้วย

- (1) วัตถุประสงค์ในการวางและจัดทำผังนโยบายระดับภาค
- (2) แผนที่แสดงเขตผังนโยบายระดับภาค
- (3) แผนที่ทำขึ้นเป็นฉบับเดียวหรือหลายฉบับ โดยมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(ก) การใช้ประโยชน์ที่ดิน	(ข) การตั้งถิ่นฐานและระบบชุมชน	(ค) ระบบการคมนาคม และการขนส่ง	(ง) ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และบริการสาธารณะ ตามโครงสร้างพื้นฐาน
(จ) เขตพัฒนาการท่องเที่ยว	(ฉ) การพัฒนาเมืองและชนบท	(ช) พื้นที่พัฒนาพิเศษ	(ซ) แหล่งศิลปวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ท้องถิ่น
(ณ) แหล่งทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และระบบนิเวศ	(ญ) แสดงผืนน้ำ	(ด) แสดงการเชื่อมโยงประเทศ ในภูมิภาค	(ฎ) อื่น ๆ ตามความจำเป็น
			ในกรณีที่ผังนโยบายระดับภาค ไม่มีสาระสำคัญประการใดตาม (ก) (ข) (ค) (ง) (จ) (ฉ) (ช) (ซ) (ณ) (ญ) หรือ (ด) จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายผังเมืองแห่งชาติ โดยมีเหตุผลอันสมควร และให้ระบุเหตุผลดังกล่าวไว้ในผังนโยบายภาคนั้นด้วย

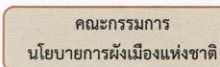
- (4) นโยบาย มาตรการ และวิธีดำเนินการเพื่อปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ของผังนโยบายระดับภาค
- (5) การบริหารและการพัฒนาการผังเมือง วิธีปฏิบัติ และความร่วมมือของหน่วยงานและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งกรอบระยะเวลาในการดำเนินการ

ขั้นตอนการวางแผนนโยบายระดับภาค

การประชุมคณะกรรมการ

กระบวนการวางแผน

การมีส่วนร่วม

การวิเคราะห์สถานการณ์และ
ทิศทางการพัฒนานโยบาย
ระดับภาค

การจัดทำวิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์
เป้าหมาย ร่างผังแนวกคิด

การจัดทำกรอบนโยบาย
การใช้พื้นที่ภาค

ผังนโยบายการพัฒนาทรัพยากร

- (1) ผังการใช้ประโยชน์ที่ดิน
- (2) ผังการตั้งถิ่นฐานและระบบชุมชน
- (3) ผังการคมนาคมขนส่ง
- (4) ผังโครงสร้างพื้นฐานสาธารณะ
- (5) ผังการท่องเที่ยว
- (6) ผังการพัฒนาเมืองและชนบท
- (7) ผังพื้นที่พิเศษ
- (8) ผังศิลปวัฒนธรรมประวัติศาสตร์
- (9) ผังทรัพยากรธรรมชาติ
- (10) แผนผังแสดงผังน้ำ
- (11) ผังการเชื่อมโยงภูมิภาค
- (12) แผนผังอื่น ๆ ตามความจำเป็น

การยกร่างผังนโยบายระดับภาค

การปรับปรุงร่างผังนโยบายระดับภาค

ประกาศผังนโยบายระดับภาค
ในราชกิจจานุเบกษา

ติดตามความคืบหน้าการดำเนินการตาม
นโยบาย (ระยะ 3 ปี แรก)

ประเมินผลประสิทธิภาพนโยบาย
(ระยะ 4 ปี)

ทบทวนผังนโยบายระดับภาค

การประชุมเชิงปฏิบัติการ (Work Shop) และ
การประชุมกลุ่มย่อย (Focus group)
เพื่อระดมความคิดเห็น

ครั้งที่ 1
ปัญหา ความต้องการ และ ทิศทางการพัฒนาภาค

ครั้งที่ 2
วิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ ยุทธศาสตร์ และเป้าหมายการใช้พื้นที่ภาค

ครั้งที่ 3
จัดทำผังกรอบนโยบายการพัฒนาภาค

กลุ่มเป้าหมาย
หน่วยงานที่เกี่ยวข้องภาครัฐ อปท. รัฐวิสาหกิจ
เอกชน ประชาสังคม กลุ่มอาชีพ ประชาชน
สถาบันการศึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิ

การประชุมกลุ่มย่อยเฉพาะด้าน (Focus Group)

ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเชื่อมโยงภูมิภาค
ด้านการพัฒนาเมืองและชนบท
ด้านการใช้ประโยชน์ที่ดิน ด้านทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม
และ ด้านการคมนาคมขนส่งและโครงสร้างพื้นฐาน ฯลฯ

มีการประชาสัมพันธ์ข้อมูล
รับฟังความคิดเห็นผ่านทาง
แผ่นพับ Website Facebook QR Code

ประชุมสัมมนาประกาศใช้ผังนโยบายระดับภาค

ประชุมและสรุปการทบทวนผังนโยบายระดับภาค

พื้นที่เป้าหมาย

ภาค / กลุ่มจังหวัด

- ภาคกรุงเทพฯและปริมณฑล
- ภาคกลาง
- ภาคตะวันออก
- ภาคเหนือ
- ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- ภาคใต้

ผังนโยบายระดับจังหวัด

มาตรา 17

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการผังเมือง ให้กรมโยธาธิการและผังเมืองวางและจัดทำผังนโยบายระดับจังหวัด เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและการดำรงรักษาพื้นที่ระดับจังหวัดในด้านการใช้ประโยชน์ที่ดิน การพัฒนาเมืองและชนบท การคมนาคมและการขนส่ง การสาธารณสุข โภค สาธารณูปโภค และบริการสาธารณะ รวมทั้งการบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เสนอต่อคณะกรรมการผังเมืองเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

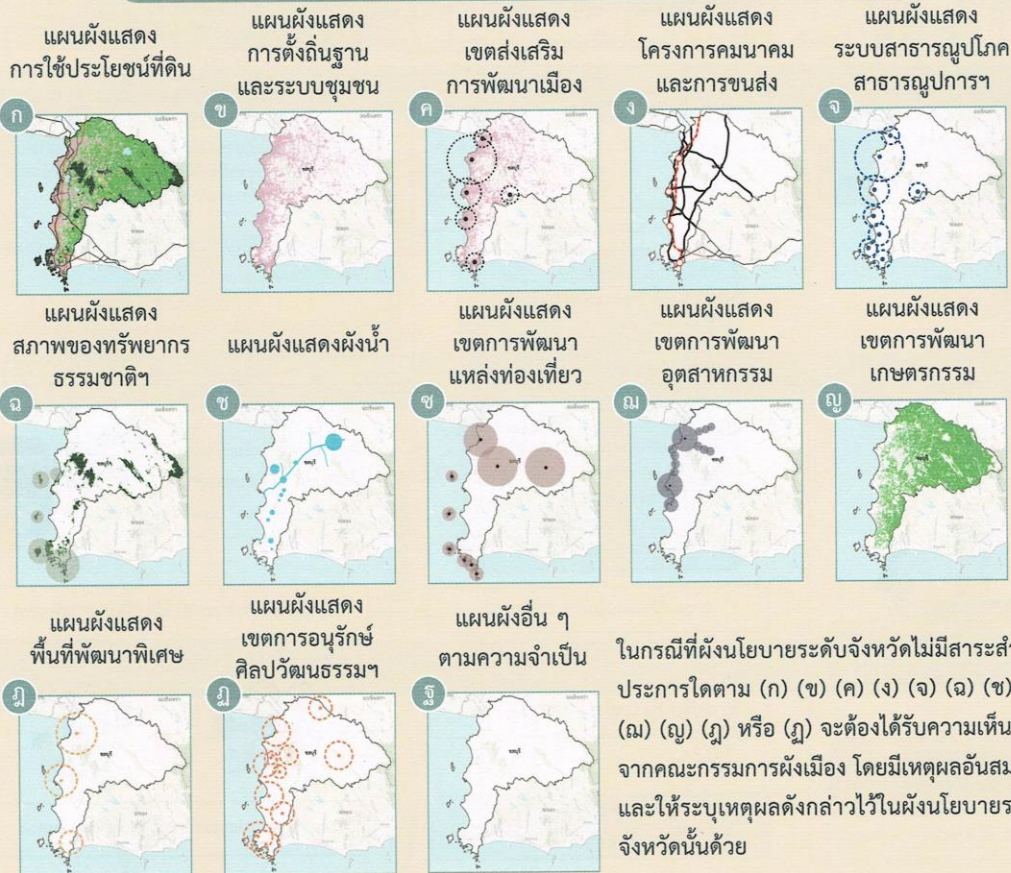
มาตรา 18

ผังนโยบายระดับจังหวัดตามมาตรา 18 ประกอบด้วย

(1) วัตถุประสงค์ในการวางและจัดทำผังนโยบายระดับจังหวัด

(2) แผนที่แสดงผังนโยบายระดับจังหวัด

(3) แผนผังที่ทำขึ้นเป็นฉบับเดียวหรือหลายฉบับ โดยมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(4) รายการประกอบแผนผังตามความจำเป็น

(5) นโยบาย มาตรการ และวิธีดำเนินการเพื่อปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ของผังนโยบายระดับจังหวัด

(6) การบริหารและพัฒนากิจการผังเมือง วิธีปฏิบัติ และความร่วมมือของหน่วยงานและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งกรอบระยะเวลาในการดำเนินการ

ขั้นตอนการวางผังนโยบายระดับจังหวัด

การประชุมคณะกรรมการ

กระบวนการวางผัง

การมีส่วนร่วม

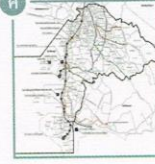

มาตรา 22

ผังเมืองรวมจังหวัด
ตาม พ.ร.บ.การผังเมือง พ.ศ. 2562 ประกอบด้วย

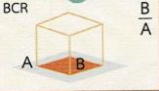
- (1) วัตถุประสงค์ในการวางและจัดทำผังเมืองรวม
- (2) แผนที่แสดงเขตของผังเมืองรวมโดยแสดงข้อมูลภูมิประเทศ ระดับชั้นความสูง และพิกัดภูมิศาสตร์

(3) แผนผังที่ทำขึ้นเป็นฉบับเดียวหรือหลายฉบับ โดยใช้มาตราส่วนตามความเหมาะสมที่มีความละเอียดเพียงพอให้ประชาชนเข้าถึงได้โดยสะดวกและสามารถเข้าใจได้ง่าย สามารถเชื่อมโยงกับแผนที่ดิจิทัลที่เป็นมาตรฐานสากลตามเทคโนโลยีที่ทันสมัย โดยมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

แผนผังแสดง การใช้ประโยชน์ที่ดิน ตามที่ได้จำแนกประเภท (ก) 	แผนผังแสดงที่ตั้ง (ข) 	แผนผังแสดง โครงการคมนาคม และขนส่ง (ค) 	แผนผังแสดง ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และบริการสาธารณะ (ง) 	แผนผังแสดง แหล่งทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม (จ)
แผนผังแสดงผังน้ำ (ฉ) 	แผนผังอื่น ๆ ตามความจำเป็น (ช) 	ในกรณีที่ผังเมืองรวมไม่มีสาระสำคัญประการใดตาม (ก) (ข) (ค) (ง) (จ) หรือ (ฉ) จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการผังเมืองหรือคณะกรรมการผังเมืองจังหวัด แล้วแต่กรณีโดยมีเหตุผลอันสมควร และให้ระบุเหตุผลดังกล่าวไว้ในผังเมืองร่วนนั้นด้วย		

- (4) รายการประกอบแผนผัง

(5) ข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินที่จะให้ปฏิบัติหรือไม่ให้ปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของผังเมืองรวมและแผนผังตาม (3) ทุกประการ ดังต่อไปนี้

(ก) ประเภทและขนาดกิจการ	(ข) ประเภท ชนิด ขนาด ความสูง และลักษณะของอาคาร	(ค) อัตราส่วนของพื้นที่อาคารรวมกันทุกชั้นต่อพื้นที่ดิน	(ง) อัตราส่วนพื้นที่อาคารคลุมดินต่อแปลงที่ดิน
(ฉ) ระยะถอยร่นจากแนวธรรมชาติ ถนน แนวเขตที่ดิน อาคารฯ	(จ) ขนาดของแปลงที่ดินที่อนุญาตให้ก่อสร้างอาคาร	(ข) ข้อกำหนดอื่นที่จำเป็นโดยรัฐมนตรีประกาศกำหนดตามคำแนะนำของคณะกรรมการผังเมือง ในกรณีที่ผังเมืองรวมไม่มีข้อกำหนดประการใดตาม (ก) (ข) (ค) (ง) (จ) (ฉ) หรือ (ข) จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการผังเมืองหรือคณะกรรมการผังเมืองจังหวัด แล้วแต่กรณีโดยมีเหตุผลอันสมควร และให้ระบุเหตุผลดังกล่าวไว้ในผังเมืองร่วนนั้นด้วย	

(6) นโยบาย มาตรการ และวิธีดำเนินการเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของผังเมืองรวม ซึ่งอาจเป็นแนวทางในการปรับอัตราส่วนพื้นที่อาคารตาม (5) (ค) แนวทางในการใช้มาตรการด้านการเงินการคลัง หรือแนวทางที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น ทั้งนี้ เพื่อส่งเสริมให้มีการพัฒนาหรือเพื่อเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบ

มาตรา 23

หน้าที่และอำนาจในการวางและจัดทำผังเมืองรวม
ตาม พ.ร.บ.การผังเมือง พ.ศ. 2562

หรือ

หน้าที่
อำนาจ

การวางและจัดทำผังเมืองรวม

ในการวางและจัดทำผังเมืองรวม ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของกรมโยธาธิการและผังเมือง หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือกรมโยธาธิการและผังเมืองและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกันก็ได้

หรือ

หรือองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น

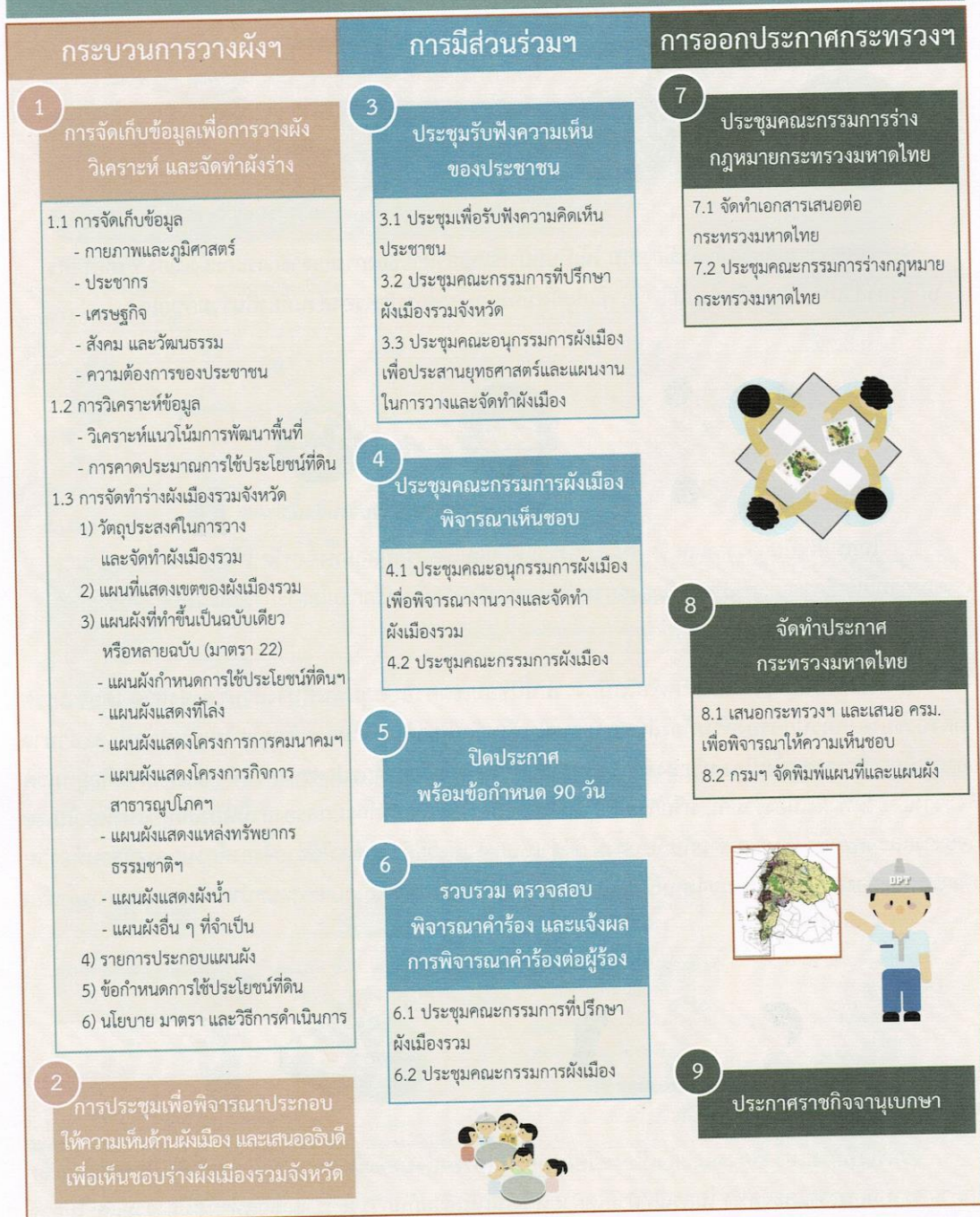
ในกรณีที่เป็นการวางและจัดทำผังเมืองรวมที่มีขอบเขตครอบคลุมทั้งจังหวัด ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของกรมโยธาธิการและผังเมือง หรือองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น หรือกรมโยธาธิการและผังเมืองกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดร่วมกันก็ได้

ในกรณีที่เป็นการวางและจัดทำผังเมืองรวมที่มีขอบเขตครอบคลุมพื้นที่บางส่วนของจังหวัด โดยรวมเขตปกครองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลายแห่งในจังหวัดเดียวกันหรือหลายจังหวัด ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของกรมโยธาธิการและผังเมือง หรือองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งที่อยู่ในเขตที่จะวางและจัดทำผังเมืองร่วมกัน หรือกรมโยธาธิการและผังเมืองและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งที่อยู่ในเขตที่จะวางและจัดทำผังเมืองรวมร่วมกันก็ได้ ทั้งนี้ วิธีดำเนินการและวิธีกำหนดค่าใช้จ่ายซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งจะต้องจ่ายตามสัดส่วนของตนให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการผังเมือง

ในกรณีที่กรมโยธาธิการและผังเมืองหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะวางหรือจัดทำผังเมืองรวมให้แจ้งอีกฝ่ายทราบก่อนวางและจัดทำ ในกรณีที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่เห็นด้วยกับการจะวางและจัดทำผังเมืองรวมและไม่อาจตกลงกันได้ ให้รัฐมนตรีเป็นผู้ชี้ขาดตามคำแนะนำของคณะกรรมการผังเมืองเมื่อเป็นที่ยุติแล้ว ให้ผู้วางและจัดทำผังเมืองรวมดำเนินการให้เป็นไปตามคำชี้ขาดนั้น และให้นำความคิดเห็นของอีกฝ่ายมาประกอบในการพิจารณาดำเนินการด้วย

ขั้นตอนการดำเนินการจัดทำผังเมืองรวมจังหวัดจนถึงการประกาศบังคับใช้

มาตรา 33

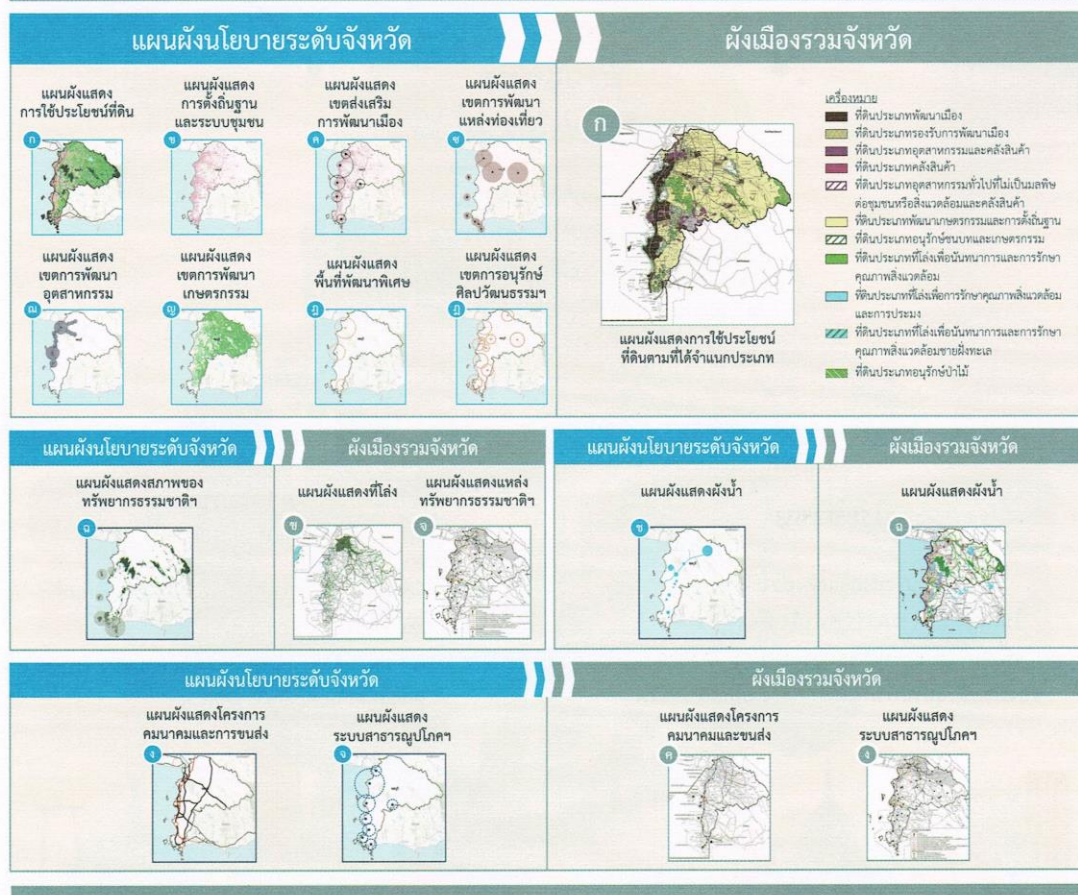
ผังเมืองรวมให้ออกเป็นประกาศกระทรวงมหาดไทยหรือข้อบัญญัติท้องถิ่น และต้องมีสาระสำคัญตามมาตรา 22

มาตรา 25

การวางและจัดทำผังเมืองรวมจะต้องสอดคล้องกับผังนโยบายระดับภาค และผังนโยบายระดับจังหวัด ต้องสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ และเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรฐานที่คณะกรรมการผังเมืองกำหนด

การถ่ายทอดผังนโยบายระดับจังหวัดสู่ผังเมืองรวมจังหวัด

ผังนโยบายการใช้ประโยชน์พื้นที่ บูรณาการการพัฒนาประเทศ

พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

ขับเคลื่อนการผังเมืองให้มีประสิทธิภาพ สอดรับกับนโยบายรัฐบาล
ยุทธศาสตร์ชาติ และสถานการณ์ด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม
ในการเป็นเครื่องมือการพัฒนาเชิงพื้นที่ของประเทศ
ให้มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

กรมโยธาธิการและผังเมือง
กระทรวงมหาดไทย

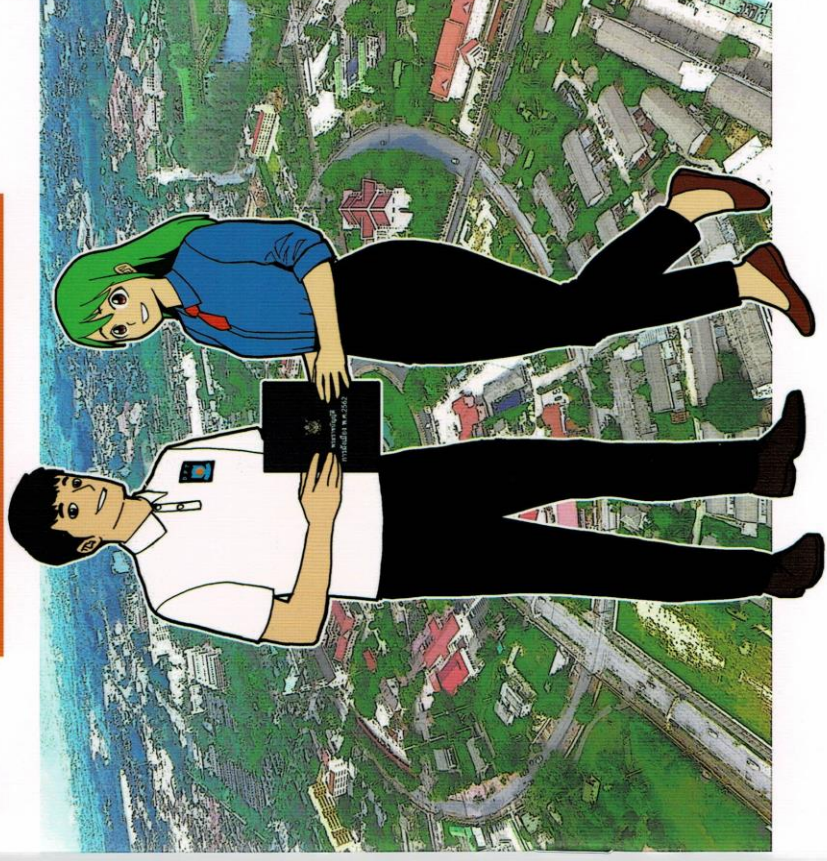

สำนักผังประเทศและผังภาค
National and Regional Planning Bureau

กรมโยธาธิการและผังเมือง กระทรวงมหาดไทย
224 ถนนพระราม 9 แขวงห้วยขวาง เขตห้วยขวาง
กรุงเทพฯ 10320
www.dpt.go.th
โทรศัพท์ 02 201 8321 โทรสาร 02 245 7987

พระราชบัญญัติ การผังเมือง พ.ศ.2562

ฉบับประชาชน

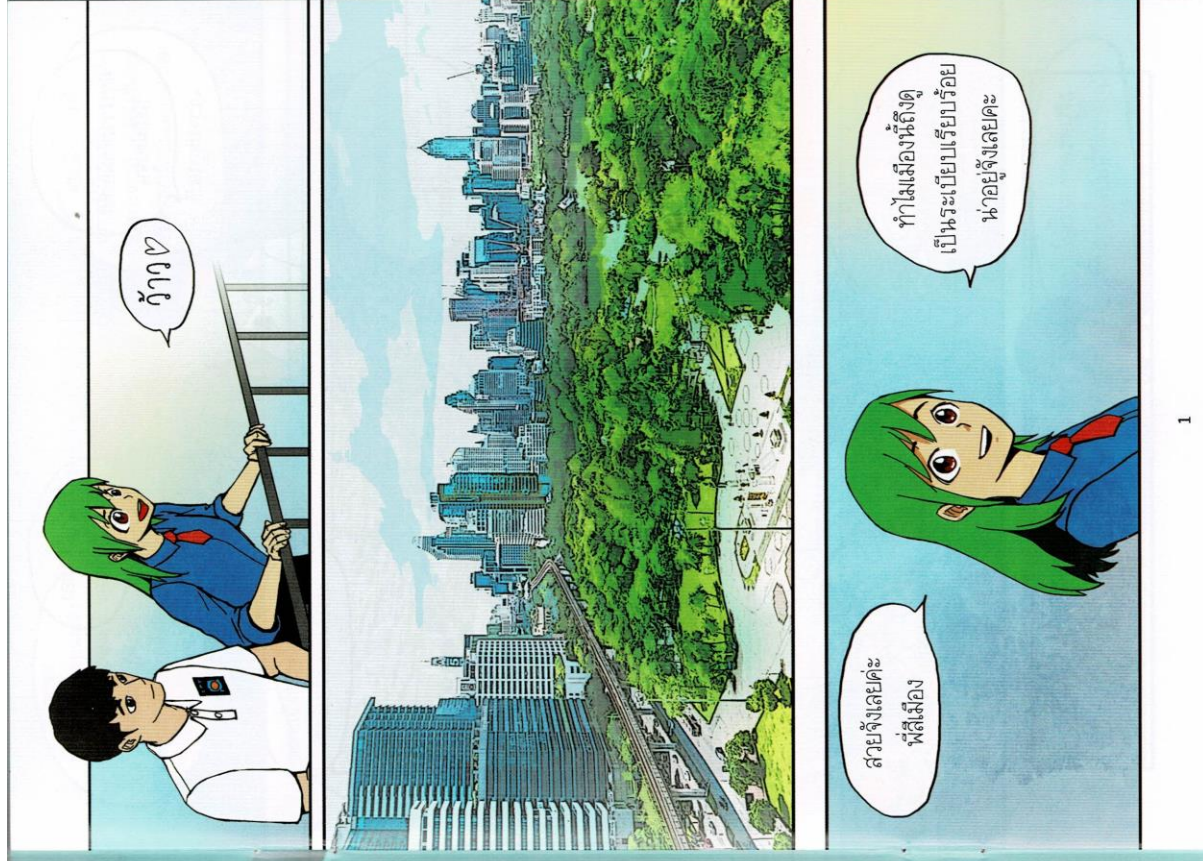
คำนำ

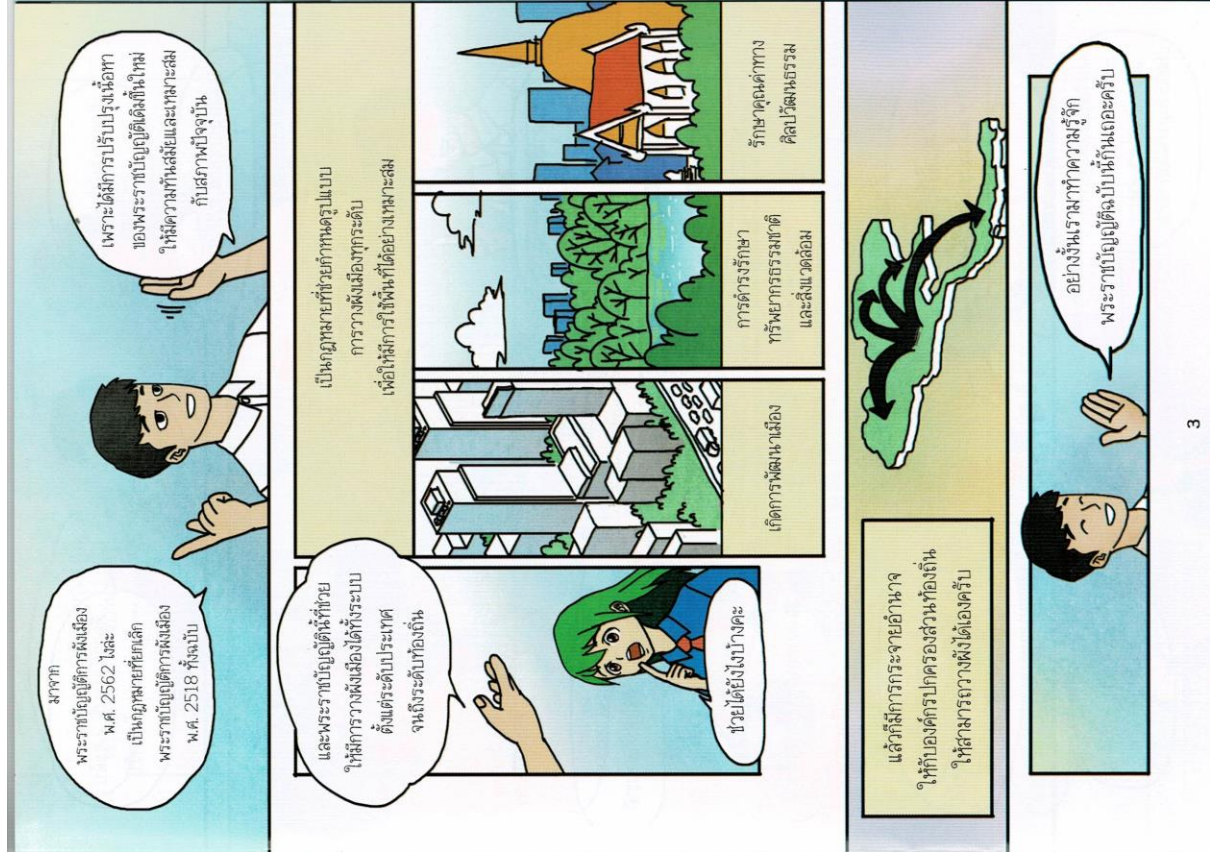
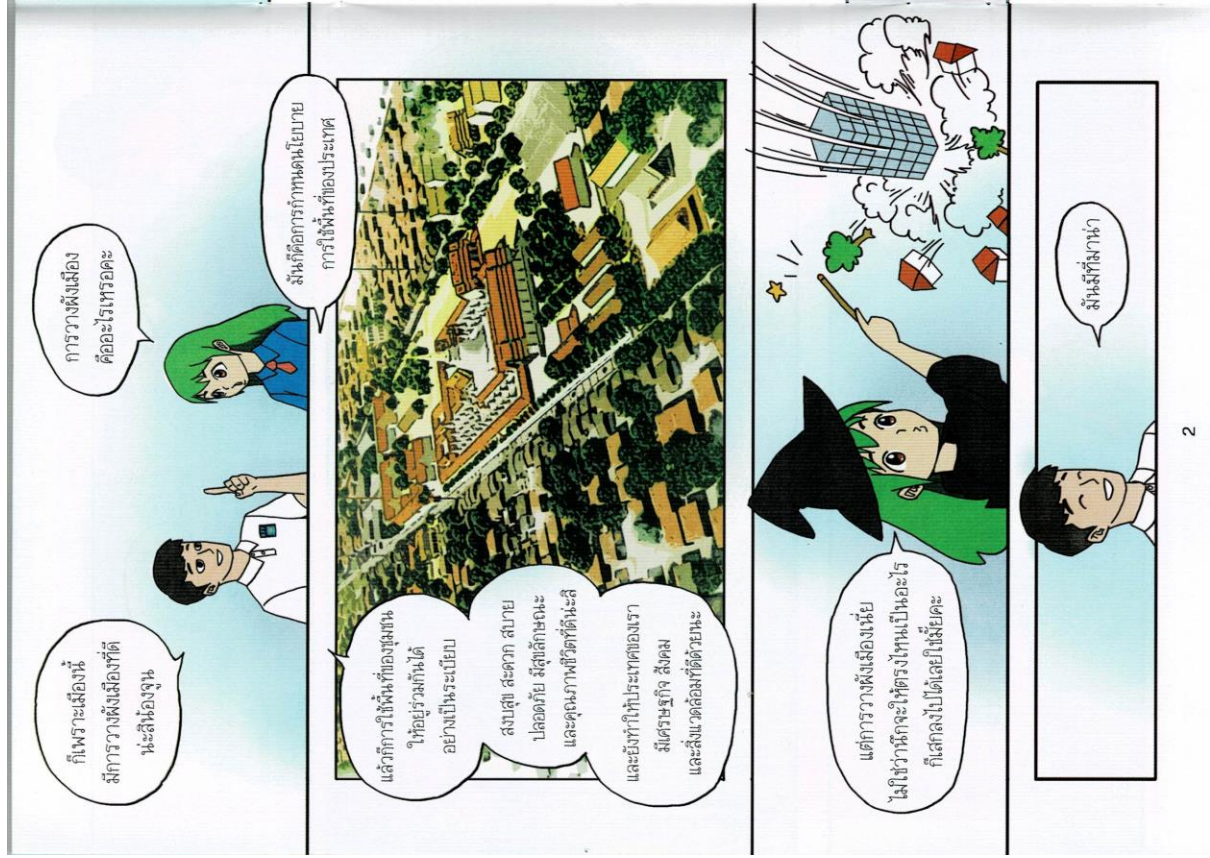
พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 เป็นการปฏิรูปการผังเมืองทั้งระบบ ทำให้การบริหารจัดการการผังเมืองสอดคล้องเชื่อมโยงกันและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ตั้งแต่ระบบประเทศสู่ระดับเมืองหรือชุมชน ทำให้การใช้ประโยชน์พื้นที่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการผังเมืองสามารถสนับสนุนการพัฒนาภาครัฐและภาคเอกชนได้อย่างแท้จริง

กรมโยธาธิการและผังเมือง ในฐานะองค์กรแกนนำของประเทศ ด้านการผังเมือง ได้จัดทำหนังสือพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 ฉบับประชาชน ในรูปแบบการตูน เพื่อทำให้ประชาชนได้รับรู้ เข้าถึง และเข้าใจพระราชบัญญัติดังกล่าวได้โดยง่าย ซึ่งหนังสือการ์ตูนฉบับนี้จะเป็นการแนะนำให้ประชาชนได้รู้จักกับผังเมืองในระดับต่างๆ โดยวิธีการนำเสนอในรูปแบบภาพการ์ตูนและตัวหนังสือ ซึ่งเป็นการอธิบายกฎหมายโดยใช้ภาษาพูดในรูปแบบสนทนา จะอธิบายถึงผังนโยบายระดับประเทศ ผังนโยบายระดับภาค และผังนโยบายระดับจังหวัด ซึ่งเป็นกรอบนโยบายของรัฐบาลสู่ผังระดับปฏิบัติ คือ ผังเมืองรวม และผังเฉพาะ โดยแสดงให้เห็นถึงความสำคัญ ความสอดคล้องและเชื่อมโยงกันของผังดังกล่าว ซึ่งผังเมืองทุกประเภท มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์ที่ดินของประชาชน โดยจะเน้นให้ประชาชนได้รับรู้และเข้าใจถึงประโยชน์ของผังเมือง

กรมโยธาธิการและผังเมืองหวังเป็นอย่างยิ่งว่า หนังสือฉบับนี้เป็นประโยชน์ต่อประชาชน ในการรับรู้และเข้าใจเรื่องผังเมืองอย่างถูกต้อง และให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมในการวางผังเมือง โดยจะทำให้ผังเมืองเป็นไปตามความต้องการของประชาชนมากที่สุด

กรมโยธาธิการและผังเมือง
พศศักราช 2563

เริ่มจากประเภทของผัง

คือว่าผังเรื่องมี 2 ระดับ
5 ประเภท ดังนี้ครับ

1. ผังนโยบายที่ใช้ประโยชน์ทั้ง
แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ
ผังนโยบายระดับประเทศ
ผังนโยบายระดับภาค
และผังนโยบายระดับจังหวัด

ทั้งสามผังนี้จะมีกำหนด
แนวทางการใช้ที่แตกต่างกัน
เพื่อสนับสนุนการพัฒนาประเทศ

2. ผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดิน
แบ่งออกเป็น 2 ประเภท
คือ ผังเมืองรวม
และผังเมืองเฉพาะ

ทั้งสองผังนี้เป็นผังที่
กำหนดรายละเอียดของ
การใช้ที่ดินในระดับพื้นที่

โดยนำมาจากยุทธศาสตร์ชาติ
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ผังเมืองรวม ผังเมืองเฉพาะ

ผังนโยบาย
ระดับประเทศ

ผังนโยบาย
ระดับภาค

ผังนโยบาย
ระดับจังหวัด

ผังเมืองรวม ผังเมืองเฉพาะ

และจัดตั้งหน่วยงานตามผังเมือง
เพื่อรองรับการอยู่อาศัยอย่างปลอดภัย
ของพวกเราทุกคน

แล้วผังทั้งสองระดับ
แตกต่างกันยังไงละคะ

ผังนโยบายการใช้ประโยชน์พื้นที่
จะเชื่อมโยงกับหน่วยงานของรัฐ

เพราะเจ้าหน้าที่ของรัฐจะนำ
มาตรการและวิธีดำเนินการ
ที่กำหนดไว้ในแต่ละผังไปใช้
ทำงานในการพัฒนาประเทศ

ซึ่งผังระดับนโยบายที่กำหนดไว้
ให้เหมาะสมตามขนาดพื้นที่
คือ ประเทศ ภาค และจังหวัด

ส่วนผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดิน
ใช้กับหน่วยงานของรัฐและประชาชน

นโยบายจะมีตั้งแต่พื้นที่ทั้งจังหวัด
พื้นที่ระดับเมืองหรือชุมชน
ที่มีข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดิน
กำหนดไว้ให้ปฏิบัติตาม

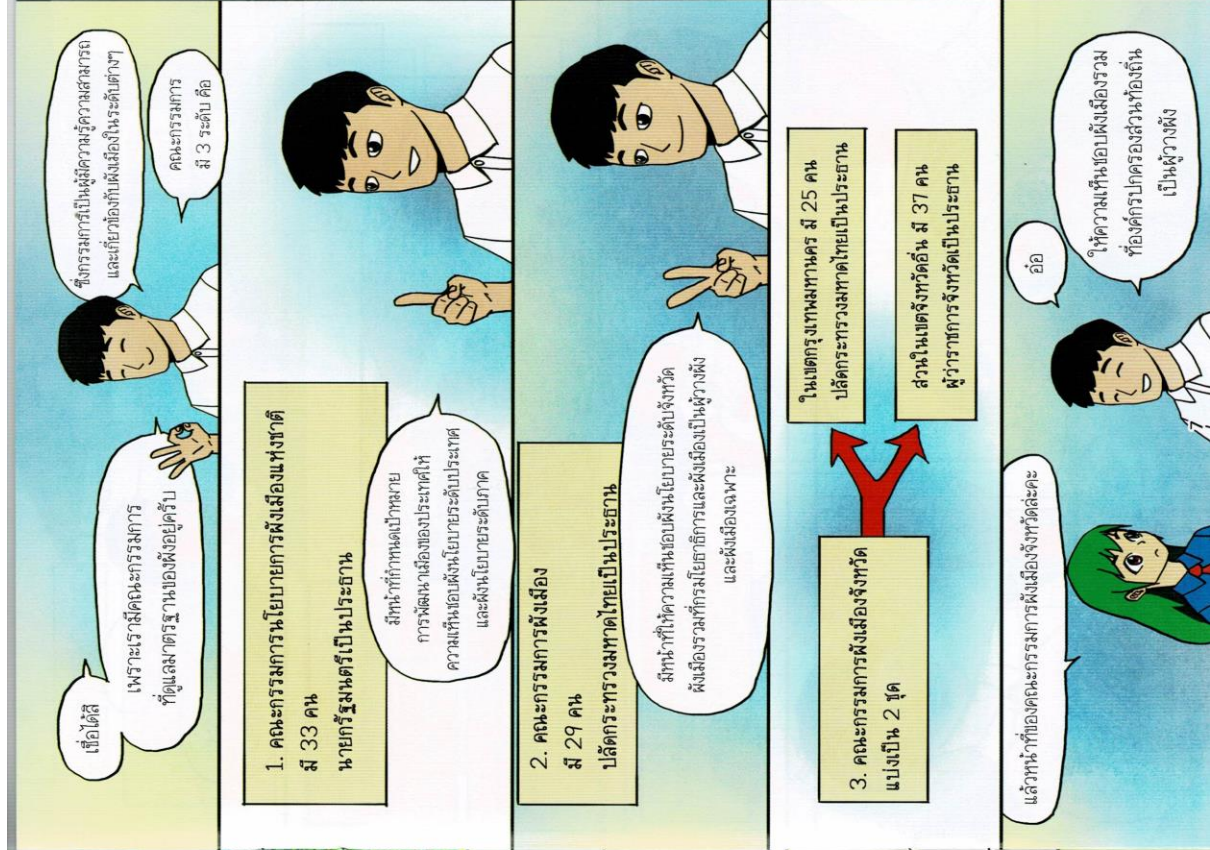
ตัวอย่างกรณีผังเมืองรวม

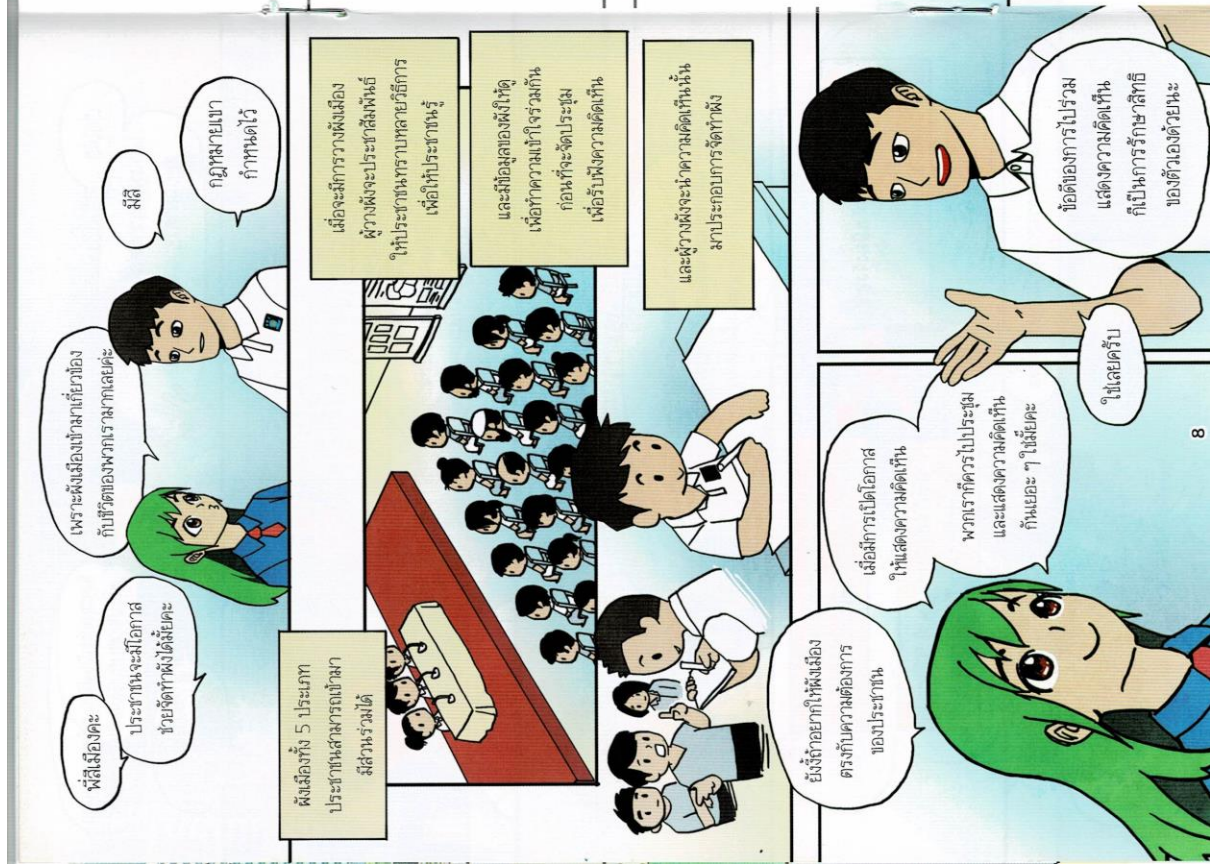
มีการกำหนดโซนของ
การใช้ประโยชน์ที่ดิน
เป็นสีต่างๆ

ผังเมืองเฉพาะที่จะมีการกำหนดใช้พื้นที่นั้น
เป็นสีต่างๆในรายละเอียดพื้นที่สีนั้นแล้ว
คือจุดเด่นของผังเมืองรวมแต่ต่าง
ให้มีความเป็นอัตลักษณ์

แล้วผังเมืองเฉพาะจะ
การวางแผนผังเป็นเรื่องของ
การออกแบบประเภทของเรา
ให้การใช้พื้นที่นั้นเหมาะสม
ด้วยการใช้สำนักงานช่วยยี่สิบรับ

5

ผังเมืองเป็นเรื่อใกล้ตัว
เรามากเลยนะคะ

แล้วผังทั้ง 5 ประเภท
ออกเป็นกฎหมายใช้บังคับ
แบบไหนคะผังเมือง

เป็นแบบนี้ครับ

ผังนโยบายระดับประเทศ และผังนโยบายระดับภาค
ประกาศใช้โดยประกาศคณะกรรมการผังเมืองแห่งชาติ

ส่วนผังนโยบายระดับจังหวัด
ประกาศใช้โดยประกาศคณะกรรมการผังเมือง

ผังเมืองรวมประกาศใช้เป็น 2 แบบ คือ

ผังเมืองรวมที่กรมโยธาธิการและผังเมืองเป็นผู้วางผัง
ประกาศใช้โดยประกาศกระทรวงมหาดไทย

ส่วนผังเมืองรวมที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้วางผัง
ประกาศใช้โดยท้องถิ่นท้องถิ่น

สำหรับผังเมืองรวม
มีการเปลี่ยนแปลง
ที่สำคัญอย่างหนึ่ง
ในพระราชบัญญัติก็คือ

เมื่อก่อนประกาศใช้โดย
กฎกระทรวง

แต่เปลี่ยนมาเป็นประกาศใช้โดย
ประกาศกระทรวงมหาดไทย
หรือ ข้อบัญญัติท้องถิ่น
ขึ้นอยู่กับว่าใครเป็นผู้วางผัง

ได้เลยครับ

ทำให้ลดระยะเวลา
ในการออกกฎหมาย
เพื่อใช้บังคับได้มากยิ่งขึ้น

และยังทำให้เราสามารถ
ปรับปรุงหรือแก้ไข
ผังเมืองรวมได้ง่ายขึ้น
และรวดเร็วกว่าเดิมด้วยนะ

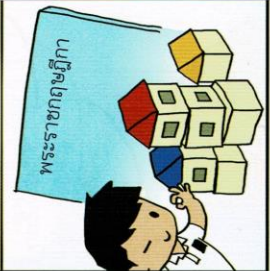
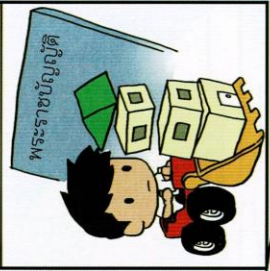
ผังเมืองเฉพาะจะ
ประกาศใช้บังคับผังเมือง

1. พระราชบัญญัติสำหรับ
กรณีการรื้อย้ายอาคาร

2. พระราชบัญญัติสำหรับ
กรณีไม่มีการรื้อย้ายอาคาร

มี 2 รูปแบบ คือ

ซึ่งการออกพระราชบัญญัตินั้นเป็นรูปแบบ
ที่กำหนดขึ้นในตามพระราชบัญญัตินี้
ที่จะทำให้ประเทศของเราจะได้ผังเมืองเฉพาะ
ที่สามารถทำได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น

อยากเห็นผังเมืองเฉพาะจังเลยคะ
ว่ามีการจัดทำเป็นผัง

ผังเมืองเฉพาะเป็นได้ทั้ง การอนุรักษ์ผังเมือง และการพัฒนาเมือง ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ ที่เราจะออกแบบเมือง ตัวอย่างเช่น

เราสามารถกำหนดให้เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และกำหนดให้รู้แบบของอาคารที่เป็นเอกลักษณ์ หรือกำหนดสิ่งก่อสร้างได้เฉพาะ

อย่างนี้ก็จะเป็นส่วนดึงดูดให้มีนักท่องเที่ยวมา ทานอาหารก็จะรายได้จากนักท่องเที่ยวอีกต่อหนึ่ง ซึ่งในต่างประเทศก็ได้เห็นแนวคิด และวิธีการเหมือนผังเมืองเฉพาะ มาใช้ในการสร้างเมืองนะครับ เช่น สหรัฐอเมริกา

เมื่อมีผังเมืองแล้ว ประชาชนจะรู้ได้อย่างไรว่าผังเป็นแล้ว

ผังเมืองทุกประเภทจะมีผล ใช้บังคับเมื่อได้มีการประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาแล้ว

ซึ่งใครก็สามารถ เข้าเว็บไซต์ได้ ดูได้ตลอดเวลา

หรือจะโทรมาถามหรือมาคุยกับเรา ได้ที่กรมโยธาธิการและผังเมือง หรือที่ สำนักงานโยธาธิการและผังเมือง จังหวัดตากครับ

ดีจังคะ

แล้วผังเมืองนี้ใช้บังคับ ตอนใดไปซื้อบ้านคะ

ผังเมืองทุกประเภทไม่มีกำหนด ระยะเวลาการบังคับใช้ ซึ่งช่วยให้มี กฎหมายผังเมืองแล้วแต่ยังไม่มีการเปลี่ยนแปลงยอมรับ

ผังเมืองนโยบายระดับประเทศ และผังเมืองนโยบายระดับจังหวัด

ทั้งสามผังนี้ต้องมี การทบทวนผังทุกๆ 5 ปี

แต่ถ้ามีความจำเป็น เพื่อประโยชน์ของประเทศ จะทบทวนผังก่อน 5 ปี ก็ได้

ส่วนผังเมืองรวมจะต้อง มีการประเมินผลผัง ภายในเวลาไม่เกิน 5 ปี นับแต่วันที่ผังเมืองรวมใช้บังคับ

ถ้าผลของการทบทวนผัง หรือการประเมินผลผัง จะต้องมีการเปลี่ยนแปลง ผู้ว่าฯก็ต้องจัดทำผังขึ้นใหม่ เพื่อมาใช้แทนผังเดิมครับ

ฟังไม่ร่วมหมดอายุ
จะดีหรือคะ

คือครับ

อย่างกรณีของฟังเสียงรวม
เสียก่อนมีการกำหนดอายุของฟังได้
แล้วฟังหมดอายุจึงเกิดช่วงเวลาที่ไม่
มีกฎหมายฟังเสียงจึงใช้บังคับ

ทำให้ล้มเลิกขายไม่สามารถ
ควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดิน
ในพื้นที่ตรงนั้น

ก็เลยไม่มีการกำหนด
ระยะเวลาการใช้บังคับ
ของฟังเอาไว้เพื่อให้ฟังใหม่
สามารถได้ต่อเนื่องได้เลย

ฟังเก่า ฟังใหม่

ส.ค. เม.ย. พ.ค. ส.ค. ก.ค. ก.ย.

คนที่ทำผิดฟังเสียง
มีโทษมั้ยคะ

ไม่มีครับ

ผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามฟังเสียงรวมหรือ
ฟังเสียงเฉพาะที่มีการใช้บังคับแล้ว
จะมีโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี
หรือปรับไม่เกิน 100,000 บาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ

และมีโทษปรับรายวันอีก
วันละไม่เกิน 30,000 บาท
ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือ
จนกว่าจะได้ปฏิบัติตามให้ถูกต้อง

และถ้าไม่ปฏิบัติตามการกระทำผิด
ผู้สังเกตการณ์ได้บุคคลนั้น
ต้องรีบไปหาด้วยนะ

14

ก็ขึ้นอยู่กับเราที่จะดูแลรักษาบ้าน
ให้เป็นระเบียบเรียบร้อยอย่างไร
ถ้าบ้านเราอยู่คนเดียวในบ้านก็มีความสุข

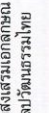
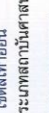
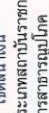
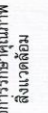
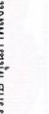
ฟังเสียงเป็นเรื่องของเรา

ฟังเสียงก็เปรียบเหมือนบ้านของเราจะดี
เราจะสร้างบ้านหรือออกแบบบ้าน
ให้สวยงามแบบไหนก็อยู่ที่เรานั่นเอง

เรามาร่วมเสียงกัน

15

ประเภทการใช้ประโยชน์ที่ดินในเขตผังเมืองรวม/ชุมชน

	เขตสีเหลือง มีเส้นทแยงสีขาว		เขตสีเขียว		เขตสีเขียวอ่อน
ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยเพื่อการอยู่อาศัย		ที่ดินประเภทชุมชนและเกษตรกรรม		ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัย	
	เขตสีเหลือง		เขตสีเขียวก่อน		เขตสีเขียว
ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นน้อย		ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นปานกลาง		ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นมาก	
	เขตสีส้ม		เขตสีเขียวก่อน		เขตสีเขียว
ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นปานกลาง		ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นมาก		ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นมาก	
	เขตสีน้ำตาล		เขตสีเขียวก่อน		เขตสีเขียว
ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นมาก		ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นมาก		ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นมาก	
	เขตสีแดง		เขตสีเขียวก่อน		เขตสีเขียว
ที่ดินประเภทพาณิชยกรรมและที่อยู่อาศัยหนาแน่นมาก		ที่ดินประเภทพาณิชยกรรมและที่อยู่อาศัยหนาแน่นมาก		ที่ดินประเภทพาณิชยกรรมและที่อยู่อาศัยหนาแน่นมาก	
	เขตสีม่วง		เขตสีเขียวก่อน		เขตสีเขียว
ที่ดินประเภทอุตสาหกรรมและคลังสินค้า		ที่ดินประเภทอุตสาหกรรมและคลังสินค้า		ที่ดินประเภทอุตสาหกรรมและคลังสินค้า	
	เขตสีม่วงอ่อน		เขตสีเขียวก่อน		เขตสีเขียว
ที่ดินประเภทอุตสาหกรรมเฉพาะกิจ		ที่ดินประเภทอุตสาหกรรมเฉพาะกิจ		ที่ดินประเภทอุตสาหกรรมเฉพาะกิจ	
	เขตสีน้ำตาล		เขตสีเขียวก่อน		เขตสีเขียว
ที่ดินประเภทคลังสินค้า		ที่ดินประเภทคลังสินค้า		ที่ดินประเภทคลังสินค้า	
	เขตสีน้ำตาล		เขตสีเขียวก่อน		เขตสีเขียว
ที่ดินประเภทอุตสาหกรรมทั่วไป		ที่ดินประเภทอุตสาหกรรมทั่วไป		ที่ดินประเภทอุตสาหกรรมทั่วไป	
	เขตสีน้ำตาล		เขตสีเขียวก่อน		เขตสีเขียว
ที่ดินประเภทอุตสาหกรรมทั่วไปและคลังสินค้า		ที่ดินประเภทอุตสาหกรรมทั่วไปและคลังสินค้า		ที่ดินประเภทอุตสาหกรรมทั่วไปและคลังสินค้า	

ที่ปรึกษา

นายพรพจน์ เพ็ญพาส อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง
 นายอนวัช สุวรรณเดช รองอธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง
 นายพชรพร เจริญ รองอธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง
 นายไตรรัตน์ พูลสวัสดิ์ รองอธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง
 นายสมเกียรติ ลิทธิทักษ์เดช รก.ที่ปรึกษาด้านการผังเมือง

ผู้จัดทำ

นางจินตนา อุดมพลาญรักษ์ ผู้อำนวยการกองเผยแพร่และประชาสัมพันธ์
 นายอภิชาติ ศรีชาติ นิติกรชำนาญการพิเศษ
 นางสาวศิริลักษณ์ ใจไว นิติกรชำนาญการพิเศษ
 นายวรวิทย์ สังเกตดี นักประชาสัมพันธ์ชำนาญการพิเศษ
 นางสาววรารณ ชุ่มรัตน์ นักประชาสัมพันธ์ปฏิบัติการ
 นางชลลดา บัวชื่น พนักงานงานนิเทศ

ออกแบบ

นายวิรุทธิ์ บัวชื่น

พระราชบัญญัติ
การผังเมือง พ.ศ. 2562

YOUTUBE :
กรมโยธาธิการและผังเมือง

FACEBOOK :

งานประชาสัมพันธ์กรมโยธาธิการและผังเมือง

จัดพิมพ์โดย :

กรมโยธาธิการและผังเมือง
 218/1 ถนนพระรามที่ 6 แขวงพญาไท เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400
 โทร 0-2299-4000
 224 ถนนพระราม 9 แขวงห้วยขวาง เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10320
 โทร 0-2201-8000

